

general de la investigació científica i tècnica i en matèria de bases i coordinació general de la sanitat.

L'Estat i les comunitats autònomes adoptaran, en l'àmbit de les seues competències respectives, les mesures necessàries per a garantir l'efectivitat d'esta Llei.

Disposició final segona. Aplicació supletòria.

En el que no preveu en esta Llei s'aplicaran la Llei 41/2002, de 14 novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica, sempre que no siga incompatible amb els principis d'esta Llei, i la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal.

Disposició final tercera. Desplegament reglamentari.

Es faculta el Govern per a dictar totes les disposicions que resulten necessàries per al desplegament i execució d'esta Llei, i en particular per a establir:

a) Les normes d'intercanvi i circulació, interna, intracomunitària i extracomunitària, de material biològic d'origen humà amb fins d'investigació.

b) Els requisits bàsics d'acreditació i autorització dels centres, servicis i equips biomèdics relatius a l'obtenció i utilització de qualsevol material biològic d'origen humà amb fins d'investigació biomèdica.

c) El funcionament i desenrotllament de la Comissió de Garanties per a la Donació i Utilització de Cèl·lules i Teixits Humans, que substituirà la vigent Comissió de Seguiment i Control de Donació i Utilització de Cèl·lules i Teixits Humans.

d) El funcionament i organització del Registre Nacional de Biobancs per a Investigació Biomèdica, el qual estarà adscrit al Ministeri de Sanitat i Consum.

Disposició final quarta.

El punt 2 de la lletra A) de l'annex de la Llei 14/2006, de 26 de maig, de tècniques de reproducció humana assistida, queda redactat en els termes següents:

«2. Fecundació «in vitro» i injecció intracitoplàsmica d'espermatozoides amb gàmetes pròpies o de donant i amb transferència de preembrions.»

Disposició final cinquena. Entrada en vigor.

La present Llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta Llei i que la facen complir.

Madrid, 3 de juliol de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

12946 LLEI 15/2007, de 3 de juliol, de Defensa de la Competència. («BOE» 159, de 4-7-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots el qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

L'article 38 de la Constitució reconeix la llibertat d'empresa en el marc d'una economia de mercat i la seua garantia i protecció pels poders públics, d'acord amb les exigències de l'economia en general i, si és el cas, de la planificació. L'existència d'una competència efectiva entre les empreses constituïx un dels elements definitoris de l'economia de mercat, disciplina l'actuació de les empreses i reassigna els recursos productius en favor dels operadors o les tècniques més eficients. Esta eficiència productiva es trasllada al consumidor en la forma de preus més baixos o d'un augment de la quantitat oferida dels productes, de la seua varietat i qualitat, amb el consegüent increment del benestar del conjunt de la societat.

En este context, hi ha un acord generalitzat respecte a la creixent importància de la defensa de la competència, que s'ha consolidat com un dels elements principals de la política econòmica en l'actualitat. Dins de les polítiques d'oferta, la defensa de la competència complementa altres actuacions de regulació de l'activitat econòmica i és un instrument de primer orde per promoure la productivitat dels factors i la competitivitat general de l'economia.

Per això, és necessari disposar d'un sistema que, sense intervindre de forma innecessària en la lliure presa de decisions empresarials, permeta comptar amb els instruments adequats per garantir el bon funcionament dels processos del mercat.

Amb este objecte, es va promulgar la Llei 16/1989, de Defensa de la Competència, de 17 de juliol, sobre la base de la qual s'ha articulat un sistema basat en l'existència de dos òrgans administratius especialitzats d'àmbit nacional per a la lluita contra les pràctiques restrictives de la competència i el control de concentracions econòmiques, el Servei i el Tribunal de Defensa de la Competència.

Des de la seua entrada en vigor, s'han produït modificacions, algunes de gran calat, i s'han promulgat diverses normes de desplegament. A més, s'ha aprovat la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència. Finalment, en els últims anys s'ha produït una important reforma del marc comunitari de defensa de la competència, que ha fructificat en el nou Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener de 2004, sobre el control de les concentracions entre les empreses i, sobretot, en la modernització de la lluita contra les conductes restrictives de la competència centrada en el Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, relatiu a l'aplicació de les normes sobre la competència previstes en els articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea.

En este marc, la present Llei té com a objecte la reforma del sistema espanyol de defensa de la competència per a reforçar els mecanismes ja existents i dotar-lo dels instruments i l'estructura institucional òptima per a protegir la competència efectiva en els mercats, tenint en compte el nou sistema normatiu comunitari i les competències de les comunitats autònomes per a l'aplicació de les disposicions relatives a pràctiques restrictives de la competència segons el que disposa la Llei 1/2002 de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència.

Per a això, la Llei partix de l'experiència adquirida en els últims quinze anys per mitjà de l'aplicació de les normes nacionals i comunitàries de competència i està guiada per cinc principis clars: garantia de la seguretat jurídica dels operadors econòmics, independència de la presa de decisions, transparència i responsabilitat enfront de la societat dels òrgans administratius encarregats de l'aplicació de la Llei, eficàcia en la lluita contra les conduc-

tes restrictives de la competència i busca de la coherència de tot el sistema i, en particular, d'una adequada imbricació dels diferents plans institucionals que interactuen en este terreny.

II

La Llei s'estructura en cinc títols que regulen, respectivament, les qüestions substantives, els aspectes institucionals, la Comissió Nacional de la Competència, les qüestions procedimentals i el règim sancionador.

El títol primer recull els aspectes substantius dels tres tipus d'instruments principals d'esta política: règim aplicable a les conductes restrictives de la competència, principis del control de concentracions i sistema de seguiment i proposta en matèria d'ajudes públiques.

Pel que fa al capítol primer, relatiu a les conductes restrictives de la competència, la Llei introdueix canvis principalment en tres línies. En primer lloc, s'aclarixen i simplifiquen els diferents tipus d'infracció. En segon lloc, es passa del règim d'autorització singular d'acords prohibits a un sistema d'exempció legal en línia amb el model comunitari. En tercer lloc, s'aclarixen els efectes de l'exempció legal i el tractament de les conductes «de minimis».

Quant als tipus d'infracció, es manté la prohibició dels acords entre empreses i de l'abús de posició de domini així com del falsejament de la lliure competència per actes deslleials, i s'aclarix la redacció d'este últim tipus. No obstant això, s'elimina la referència específica a l'abús de dependència econòmica, que ja es troba regulat en la Llei 3/1991, de Competència Deslleial, i pot, per tant, incorporar-se en el falsejament de la lliure competència per actes deslleials.

En relació amb el pas al sistema d'exempció legal, la Llei exclou de la prohibició dels acords que reunisquen determinats requisits, en línia amb els previstos en les normes comunitàries. En essència, es tracta que les prohibicions no siguin aplicables a aquelles restriccions de la competència proporcionals als beneficis que generen en termes d'eficiència en l'assignació de recursos i, per tant, de benestar general.

El canvi de sistema es completa amb la desaparició de les autoritzacions singulars per part de l'autoritat de competència i, per tant, el pas a l'autoavaluació de les empreses de l'ajust legal dels seus propis acords.

A fi de reforçar la seua seguretat jurídica i a pesar que la remissió a les normes comunitàries és consubstancial a la pràctica de defensa de la competència a Espanya, la Llei es referix expressament al paper dels Reglaments comunitaris d'exempció per categories en l'aplicació de la nova exempció legal en l'àmbit nacional. També es manté la possibilitat que el Govern aprove este tipus d'exempcions per als acords que no afecten el comerç entre Estats membres. Així mateix, es regula un sistema en línia amb el comunitari per a les declaracions d'inaplicabilitat de les prohibicions a una conducta concreta.

Finalment, s'estén a tots els tipus d'infracció previstos en este capítol l'exempció de les conductes que resulten de l'aplicació d'una norma amb rang de Llei i de les conductes «de minimis», enteses com aquelles que, per la seua menor importància, no són susceptibles d'afectar de forma significativa la competència, les característiques de la qual es concretaran per mitjà del corresponent desplegament reglamentari.

Quant al capítol segon, relatiu als aspectes substantius del control de les concentracions econòmiques, la Llei aporta novetats en tres àmbits principals. En primer lloc, aclaria i amplia el concepte de concentració a l'efecte de control, establint un procediment «simplificat» per a aquelles operacions menys susceptibles d'afectar la competència. En segon lloc, flexibiliza el règim de notificació obligatòria amb efecte suspensiu fins que no recaiga una resolució favorable de l'Administració. Finalment, reforça

la participació de la Comissió Nacional de la Competència en el control de concentracions, limita el paper del Govern en este i concreta els criteris de valoració substantiva que guiaran les decisions d'ambdós òrgans.

Quant al concepte de concentració, la Llei centra la seua definició en l'existència d'un canvi estable en l'estructura de control, «de iure» o «de facto», d'una empresa, i inclou totes les empreses en participació amb «plenes funcions». Així s'unifica el tractament d'estes amb caràcter concentratiu i cooperatiu. A més de revisar-se a l'alça el llindar de quota de mercat i preveure's un mecanisme per a l'actualització del volum de negocis, s'introdueix un sistema de notificació «simplificada» per a aquelles operacions menys susceptibles d'obstaculitzar el manteniment de la competència efectiva en els mercats, amb una taxa reduïda.

En relació amb la flexibilització del procediment, la Llei manté el règim de notificació obligatòria amb efecte suspensiu però preveu el possible alçament de l'obligació de suspendre l'execució de la concentració en qualsevol moment del procediment. A més, el tractament de les ofertes públiques d'adquisició d'accions s'alinea amb el comunitari, de manera que l'obligació de suspensió únicament afectarà l'exercici dels drets de vot inherents als títols i no a la possibilitat de llançar l'oferta, sempre que es complisquen els terminis de notificació previstos en la Llei.

Pel que fa als criteris de valoració substantiva, la Llei separa clarament els que guiaran la presa de decisions per part de la Comissió Nacional de la Competència, centrats en el manteniment de la competència efectiva en els mercats, dels que podrà basar-se la intervenció del Govern, relacionats amb la protecció de l'interés general de la societat.

Així, d'una banda s'aclarixen els elements que valorarà la Comissió Nacional de la Competència, amb sistematització de, entre altres possibles, els quals s'han considerat en els informes del Servei i del Tribunal de Defensa de la Competència fins al moment, i amb l'explicitació del tractament de les eficiències empresarials i manteniment de la valoració dels aspectes cooperatius o de les restriccions a la competència accessòries a les concentracions. D'altra banda, s'indiquen els criteris de valoració substantiva que guiaran una decisió del Consell de Ministres diferent de la de la Comissió Nacional de la Competència, i es recull una llista no exhaustiva de criteris concrets.

El capítol tercer s'ocupa de les ajudes públiques. En este àmbit es completen les competències de la Comissió Nacional de la Competència, que podrà analitzar els criteris de concessió de les ajudes des de la perspectiva de la competència a fi d'emetre informes i dirigir recomanacions als poders públics. Per a això, s'establixen determinades obligacions d'informació a la Comissió Nacional de la Competència i es preveu expressament la possible participació complementària dels òrgans competents de les Comunitats Autònomes per mitjà de l'emissió d'informes pel que fa a les ajudes que concedixen les Administracions autonòmiques i locals en l'àmbit territorial de la seua competència. Tot això, per descomptat, sense perjudici del sistema de control per part de la Comissió Europea previst en la normativa comunitària.

El títol segon s'ocupa de l'esquema institucional. El capítol primer es referix als òrgans administratius competents per a l'aplicació d'esta Llei, amb una novetat principal, la creació en l'àmbit estatal d'una institució única i independent del Govern, la Comissió Nacional de la Competència, que integrarà els actuals Servei i Tribunal de Defensa de la Competència que desapareixen. La Comissió Nacional de la Competència presenta una estructura piramidal centrada en l'existència de dos òrgans separats, la Direcció d'Investigació i el Consell, que realitzen amb independència les seues respectives funcions d'instrucció i resolució davall la supervisió i coordinació de la persona que exercix la presidència, recolzat en un conjunt de servicis comuns. En el capítol segon es preveuen mecanis-

mes per a la coordinació de tots els òrgans administratius que intervenen en l'aplicació de la Llei, així com la coordinació amb els reguladors sectorials, a fi de vetlar per la coherència de la política de competència, l'eficiència en l'assignació dels recursos públics i la seguretat jurídica dels operadors econòmics.

En última instància, s'establixen pautes per a guiar les relacions entre els distints òrgans que, naturalment, podran veure's complementades pels mecanismes informals que puguen establir-se de cara a aconseguir l'adequada coordinació en l'exercici diari de les seues competències respectives. Addicionalment, s'establixen mecanismes per a la cooperació amb els òrgans jurisdiccionals en els processos d'aplicació de les normes de competència.

El títol tercer es referix a la Comissió Nacional de la Competència, òrgan encarregat d'aplicar esta Llei, promoure i protegir el manteniment d'una competència efectiva en tots els sectors productius i en tot el territori nacional. En este àmbit, la Llei s'estructura en dos capítols: el primer regula els aspectes generals de la Comissió Nacional de la Competència i el segon els seus òrgans de direcció.

Quant als aspectes generals, recollits en el capítol primer, la Llei especifica en primer lloc la naturalesa jurídica i règim de funcionament de la nova Comissió Nacional de la Competència, i detalla la seua composició i recursos econòmics. En segon lloc, s'arreglen les funcions de la nova Comissió Nacional de la Competència, tant instructoras, resolutòries i d'arbitratge, com consultives i de promoció i harmonització de la defensa de la competència en els mercats. Finalment, s'inclou una secció sobre la transparència i responsabilitat social de la Comissió Nacional de la Competència, en la qual s'incidix en la publicitat de totes les seues actuacions, així com en l'especial responsabilitat davant de la societat per la seua actuació.

Pel que fa al capítol segon, relatiu als òrgans de direcció de la Comissió Nacional de la Competència, dos principis fonamentals regixen el seu disseny: la independència de criteri d'esta institució respecte al Govern i la separació entre instrucció i resolució. Estos principis han de conjugarse a més amb la necessitat de coordinar adequadament les actuacions dels òrgans encarregats de la instrucció i resolució, així com assegurar l'eficàcia de la política de competència com a instrument de política econòmica.

Per això, la Llei especifica el règim de nomenament i cessament dels òrgans de direcció de la Comissió Nacional de la Competència, orientat a garantir la seua independència en la presa de decisions i, al mateix temps, la responsabilitat davant de la societat per elles.

D'altra banda, la Llei establix la independència en l'exercici de les funcions d'instrucció o proposta i resolució per part de la Direcció d'Investigació i del Consell de la Comissió Nacional de la Competència. No obstant això, preserva la unitat d'actuació i coordinació de tots els servicis i òrgans sota la direcció del president de la Comissió Nacional de la Competència, que compta amb àmplies funcions, entre altres, la direcció de tot el personal, els plans plurianuals d'inspecció i presidir el Consell de Defensa de la Competència.

La labor de resolució del Consell se centra en l'adopció de decisions sobre la base de les propostes de la Direcció d'Investigació en relació amb els expedients sancionadors o de control de concentracions. En l'àmbit de conductes restrictives de la competència, el Consell és competent tant per a acordar l'arxiu o sobreseïment de les actuacions i resoldre la terminació convencional, com per a declarar la prohibició i imposar les sancions corresponents, i acordar la imposició de mesures cautelars.

Per la seua banda, la labor instructora de la Direcció d'Investigació se centra en la incoació i tramitació dels expedients, l'elevació de propostes al Consell de la

Comissió Nacional de la Competència, l'elaboració d'informes i l'assignació d'expedients amb altres òrgans.

El títol quart regula els distints procediments tant per conductes prohibides com de control de concentracions. En este àmbit, la reforma es guia per la busca de l'equilibri entre els principis de seguretat jurídica i eficàcia administrativa. Així, se simplifiquen notablement els procediments i se separa amb claredat la instrucció i la pura resolució, amb la qual cosa s'elimina la possible duplicació d'actuacions i els recursos administratius contra actes que posen fi al procediment.

El capítol primer recull les disposicions comunes als procediments de conductes restrictives, mesures cautelars i control de concentracions. En concret, es detallen les normes quant a terminis màxims per a les resolucions corresponents als procediments especials que preveu esta Llei, així com les facultats de la Comissió Nacional de la Competència per a demanar informació, realitzar inspeccions i vigilar el compliment de les obligacions derivades de la Llei i els recursos que corresponen.

El capítol segon regula el procediment sancionador per conductes restrictives, amb una fase d'instrucció per part de la Direcció d'Investigació en què es realitzaran tots els actes necessaris per a l'esclariment dels fets i es garantirà la contradicció i el dret de defensa dels denunciats. Després de l'elevació del corresponent informe-proposta, el Consell adoptarà una resolució, realitzades les actuacions complementàries de la instrucció que considere necessàries, les consultes previstes per la normativa vigent i, si és el cas, una vista. En línia amb la normativa comunitària, la Llei introduïx la possibilitat que en la resolució s'imposen condicions estructurals.

En este àmbit, cal assenyalar la flexibilització del règim de terminació convencional, centrat en la proposta de compromisos per part del presumpte infractor, la negociació amb la Direcció d'Investigació i l'elevació al Consell d'una proposta de resolució, sempre abans de l'informe-proposta, que podrà ser adoptada sense necessitat de comptar amb l'acord de la resta de persones interessades de l'expedient.

Quant a les mesures cautelars, la Llei flexibilitza i agilitza el sistema per al seu acord, en qualsevol moment del procediment i sense termini màxim de duració.

El capítol tercer es referix al procediment de control de concentracions. En este àmbit, la Llei manté les dos fases del procediment i els terminis reduïts que caracteritzen el sistema a Espanya, però assigna la competència per a la seua instrucció i resolució a la Comissió Nacional de la Competència. En la primera fase, que durarà un màxim d'un mes, s'analitzaran i aprovaran les operacions que no plantegen problemes de competència. En la segona fase es realitzarà una anàlisi més detallada de l'operació, amb participació de terceres persones interessades, a fi que el Consell de la Comissió Nacional de la Competència adopte la resolució final.

En el procediment davant de la Comissió Nacional de la Competència es preveu, junt amb la imposició de condicions, la presentació de compromisos per part dels notificadors per a resoldre els possibles problemes de competència derivats de la concentració, així com la possible consulta a terceres persones interessades en estos.

En el cas que la resolució del Consell siga de prohibició o subordinació a compromisos o condicions, el ministre d'Economia i Hisenda disposarà d'un termini de quinze dies per a elevar la concentració al Consell de Ministres per a la seua intervenció. L'acord final del Consell de Ministres, degudament motivat, que podrà autoritzar amb condicions o sense la concentració, haurà d'adoptarse en un termini màxim d'un mes després de l'elevació de l'expedient. Podrà sol·licitar-se informe a la Comissió Nacional de la Competència.

Finalment, el títol quint recull el règim sancionador. En este àmbit, la Llei suposa un important avanç en segu-

retat jurídica, ja que realitza una graduació de les diverses infraccions previstes per esta i aclaria les sancions màximes de cada tipus, fixades en termes d'un percentatge del volum de vendes totals dels infractors. Així mateix, s'especificuen els criteris que determinaran la multa concreta en cada cas, en línia amb les tendències actuals en l'àmbit europeu. A més, es preveu la publicitat de totes les sancions imposades en aplicació de la Llei, la qual cosa reforçarà el poder dissuasori i exemplar de les resolucions que s'adopten.

També s'introduïx un procediment de clemència, semblant al vigent en l'àmbit comunitari, en virtut del qual s'exonerarà del pagament de la multa les empreses que hagen format part d'un càrtel, denuncien la seua existència i aporten proves substantives per a la investigació, sempre que cessen en la seua conducta infractora i no hagen sigut els instigadors de la resta de membres de l'acord prohibit. Igualment, l'import de la multa podrà reduir-se per a aquelles empreses que col·laboren però no reunisquen els requisits per a l'exempció total.

La Llei es completa amb onze disposicions addicionals, dos disposicions transitòries, una derogatòria i tres disposicions finals. En particular, per mitjà de les Disposicions Addicionals s'introduïxen modificacions en determinades normes jurisdiccionals i processals a fi d'articular adequadament l'aplicació privada de les normes de competència per part dels òrgans mercantil, una de les principals aportacions de la present Llei.

Així, la disposició addicional primera estableix, en aplicació de la Llei Orgànica del Poder Judicial, la competència dels jutges mercantils en l'aplicació dels articles 1 i 2 de la Llei de Defensa de la Competència, en línia amb el que preveu la normativa comunitària en relació amb els articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea. Per la seua banda, la disposició addicional segona modifica la Llei d'Enjudiciament Civil a fi de preveure expressament la participació dels òrgans nacionals i comunitaris de competència com «amicus curiae» en els procediments d'aplicació de la normativa de competència per part de la jurisdicció competent, així com diversos mecanismes d'informació per permetre l'adequada cooperació dels òrgans administratius amb els judicials. Finalment, es preveu la possible suspensió dels procediments judicials en determinades circumstàncies, quan el jutge competent considere necessari conèixer el pronunciament administratiu per dictar una sentència definitiva en aplicació de les normes nacionals i comunitàries de competència.

Finalment, la disposició addicional sèptima modifica la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa, per a aclarir el règim de recursos contra les resolucions dels òrgans nacionals i autonòmics de competència, així com el procediment d'autorització judicial per al cas en què hi haja oposició a una inspecció realitzada en aplicació d'esta Llei.

TÍTOL I

De la defensa de la competència

CAPÍTOL I

De les conductes prohibides

Article 1. *Conductes col·lusòries.*

1. Es prohibix tot acord, decisió o recomanació col·lectiva, o pràctica concertada o conscientment paral·lela, que tinga com a objecte, produïska o pugua produir l'efecte d'impedir, restringir o falsejar la competència en tot o part del mercat nacional i, en particular, els que consistisquen en:

- a) La fixació, de forma directa o indirecta, de preus o d'altres condicions comercials o de servici.
- b) La limitació o el control de la producció, la distribució, el desenrotllament tècnic o les inversions.
- c) El repartiment del mercat o de les fonts d'aprovisionament.
- d) L'aplicació, en les relacions comercials o de servici, de condicions desiguals per a prestacions equivalents que col·loquen uns competidors en situació desavantajosa enfront d'altres.
- e) La subordinació de la realització de contractes a l'acceptació de prestacions suplementàries que, per la seua naturalesa o d'acord amb els usos de comerç, no tinguen relació amb l'objecte d'estos contractes.

2. Són nuls de ple dret els acords, decisions i recomanacions que, prohibits en virtut del que disposa l'apartat 1, no estiguen emparats per les exempcions previstes en esta Llei.

3. La prohibició de l'apartat 1 no s'aplicarà als acords, decisions, recomanacions i pràctiques que contribuïsquen a millorar la producció o la comercialització i distribució de béns i servicis o a promoure el progrés tècnic o econòmic, sense que siga necessària cap decisió prèvia a este efecte, sempre que:

- a) Permeten als consumidors o usuaris participar de forma equitativa dels seus avantatges.
- b) No imposen a les empreses interessades restriccions que no siguen indispensables per a la consecució d'aquells objectius, i
- c) No consenten a les empreses partícips la possibilitat d'eliminar la competència respecte d'una part substancial dels productes o servicis contemplats.

4. La prohibició de l'apartat 1 no s'aplicarà als acords, decisions, o recomanacions col·lectives, o pràctiques concertades o conscientment paral·leles que complisquen les disposicions establides en els Reglaments Comunitaris relatius a l'aplicació de l'apartat 3 de l'article 81 del Tractat CE a determinades categories d'acords, decisions d'associacions d'empresa i pràctiques concertades, inclús quan les corresponents conductes no puguen afectar el comerç entre els Estats membres de la UE.

5. Així mateix, el Govern podrà declarar mitjançant un Reial Decret l'aplicació de l'apartat 3 del present article a determinades categories de conductes, amb un informe previ del Consell de Defensa de la Competència i de la Comissió Nacional de la Competència.

Article 2. *Abús de posició dominant.*

1. Queda prohibida l'explotació abusiva per una o diverses empreses de la seua posició de domini en tot o en part del mercat nacional.

2. L'abús podrà consistir, en particular, en:

- a) La imposició, de forma directa o indirecta, de preus o altres condicions comercials o de servicis no equitatius.
- b) La limitació de la producció, la distribució o el desenrotllament tècnic en perjuí injustificat de les empreses o dels consumidors.
- c) La negativa injustificada a satisfer les demandes de compra de productes o de prestació de servicis.
- d) L'aplicació, en les relacions comercials o de servicis, de condicions desiguals per a prestacions equivalents, que col·loque uns competidors en situació desavantajosa enfront d'altres.
- e) La subordinació de la celebració de contractes a l'acceptació de prestacions suplementàries que, per la seua naturalesa o d'acord amb els usos de comerç, no tinguen relació amb l'objecte dels dits contractes.

3. La prohibició prevista en el present article s'aplicarà en els casos en què la posició de domini en el mercat d'una o diverses empreses haja sigut establida per disposició legal.

Article 3. *Falsejament de la lliure competència per actes deslleials.*

La Comissió Nacional de la Competència o els òrgans competents de les comunitats autònomes coneixeran en els termes que la present Llei estableix per a les conductes prohibides, dels actes de competència deslleial que per falsejar la lliure competència afecten l'interés públic.

Article 4. *Conductes exemptes per llei.*

1. Sense perjudi de l'eventual aplicació de les disposicions comunitàries en matèria de defensa de la competència, les prohibicions del present capítol no s'aplicaran a les conductes que resulten de l'aplicació d'una llei.

2. Les prohibicions del present capítol s'aplicaran a les situacions de restricció de competència que es deriven de l'exercici d'altres potestats administratives o siguin causades per l'actuació dels poders públics o les empreses públiques sense l'empara legal.

Article 5. *Conductes de menor importància.*

Les prohibicions recollides en els articles 1 a 3 de la present Llei no s'aplicaran a aquelles conductes que, per la seua escassa importància, no siguin capaces d'afectar de manera significativa la competència. Reglamentàriament, es determinaran els criteris per a la delimitació de les conductes de menor importància, i s'atendrà, entre altres, a la quota de mercat.

Article 6. *Declaracions d'inaplicabilitat.*

Quan així ho requerisca l'interés públic, la Comissió Nacional de la Competència, mitjançant una decisió adoptada d'ofici, podrà declarar, amb un informe previ del Consell de Defensa de la Competència, que l'article 1 no és aplicable a un acord, decisió o pràctica, bé perquè no es reunisquen les condicions de l'apartat 1 o bé perquè es reunisquen les condicions de l'apartat 3 d'este l'article. La declaració d'inaplicabilitat podrà realitzar-se també respecte a l'article 2 d'esta Llei.

CAPÍTOL II

De les concentracions econòmiques

Article 7. *Definició de concentració econòmica.*

1. Als efectes que preveu esta Llei s'entendrà que es produïx una concentració econòmica quan tinga lloc un canvi estable del control de la totalitat o part d'una o diverses empreses com a conseqüència de:

- a) La fusió de dos o més empreses anteriorment independents, o
- b) L'adquisició per una empresa del control sobre la totalitat o part d'una o diverses empreses.
- c) La creació d'una empresa en participació i, en general, l'adquisició del control conjunt sobre una o diverses empreses, quan estes exercisquen de forma permanent les funcions d'una entitat econòmica autònoma.

2. Als efectes anteriors, el control resultarà dels contractes, drets o qualsevol altre mitjà que, tenint en compte les circumstàncies de fet i de dret, conferisquen la possibilitat d'exercir una influència decisiva sobre una empresa i, en particular, per mitjà de:

a) Drets de propietat o d'ús de la totalitat o de part dels actius d'una empresa,

b) Contractes, drets o qualsevol altre mitjà que permeten influir decisivament sobre la composició, les deliberacions o les decisions dels òrgans de l'empresa.

En tot cas, es considerarà que eixe control existix quan es donen els supòsits previstos en l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

3. No tindran la consideració de concentració:

a) La mera redistribució de valors o actius entre empreses d'un mateix grup.

b) La tinença amb caràcter temporal de participacions que hagen adquirit en una empresa per a la seua revenda per part d'una entitat de crèdit o una altra entitat financera o companyia d'assegurances l'activitat normal de la qual incloga la transacció i negociació de títols per compte propi o per compte de terceres parts, sempre que els drets de vot inherents a eixes participacions no s'exercisquen a fi de determinar el comportament competitiu de l'empresa o només s'exercisquen a fi de preparar la realització de la totalitat o de part de l'empresa o dels seus actius o la realització de les participacions, i sempre que la realització es produïska en el termini d'un any des de la data de l'adquisició. Amb caràcter excepcional, la Comissió Nacional de la Competència podrà ampliar eixe termini amb la sol·licitud prèvia quan les entitats o societats justifiquen que no ha sigut raonablement possible procedir a la realització en el termini establert.

c) Les operacions realitzades per societats de participació financera en el sentit de l'apartat 3 de l'article 5 de la quarta Directiva 78/660/CEE del Consell, de 25 de juliol de 1978, que adquirisquen amb caràcter temporal participacions en altres empreses, sempre que els drets de vot inherents a les participacions només siguin exercits per mantindre el ple valor de les inversions i no per a determinar el comportament competitiu d'estes empreses.

d) L'adquisició de control per una persona en virtut d'un mandat conferit per autoritat pública d'acord amb la normativa concursal.

Article 8. *Àmbit d'aplicació.*

1. El procediment de control previst en la present Llei s'aplicarà a les concentracions econòmiques quan concòrrega almenys una de les dos circumstàncies següents:

a) Que, com a conseqüència de la concentració, s'adquirisca o s'incremente una quota igual o superior al 30 per cent del mercat rellevant de producte o servei en l'àmbit nacional o en un mercat geogràfic definit dins d'este.

b) Que el volum de negocis global a Espanya del conjunt dels partícips supere en l'últim exercici comptable la quantitat de 240 milions d'euros, sempre que almenys dos dels partícips realitzen individualment a Espanya un volum de negocis superior a 60 milions d'euros.

2. Les obligacions previstes en la present Llei no afecten aquelles concentracions de dimensió comunitària, tal com es definixen en el Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener, sobre el control de les concentracions entre empreses, llevat que la concentració haja sigut objecte d'una decisió de remissió per la Comissió Europea a Espanya, d'acord amb el que estableix el Reglament mencionat.

Article 9. *Obligació de notificació i suspensió de l'execució.*

1. Les concentracions econòmiques que entren en l'àmbit d'aplicació de l'article anterior hauran de notificar-

se a la Comissió Nacional de la Competència prèviament a la seua execució.

2. La concentració econòmica no podrà executar-se fins que haja recaigut i siga executiva l'autorització expressa o tàcita de l'Administració en els termes que preveu l'article 38, excepte en cas d'alçament de la suspensió.

3. Els apartats anteriors no impediran realitzar una oferta pública d'adquisició d'accions admeses a negociació en una borsa de valors autoritzada per la Comissió Nacional del Mercat de Valors que siga una concentració econòmica subjecta a control, d'acord amb el que preveu la present Llei, sempre que:

a) la concentració siga notificada a la Comissió Nacional de la Competència en el termini de cinc dies des que es presenta la sol·licitud de l'autorització de l'oferta a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en cas de no haver sigut notificada amb anterioritat, i

b) el comprador no exercisca els drets de vot inherents als valors en qüestió o només els exercisca per a salvaguardar el valor íntegre de la seua inversió sobre la base d'una dispensa concedida per la Comissió Nacional de la Competència.

4. Estan obligats a notificar:

a) Conjuntament les parts que intervinguen en una fusió, en la creació d'una empresa en participació o en l'adquisició del control conjunt sobre la totalitat o part d'una o diverses empreses.

b) Individualment, la part que adquirisca el control exclusiu sobre la totalitat o part d'una o diverses empreses.

5. En el cas que una concentració subjecta a control, segons el que preveu la present Llei no haguera sigut notificada a la Comissió Nacional de la Competència, esta, d'ofici, requerirà les parts obligades a notificar perquè efectuen la corresponent notificació en un termini no superior a vint dies, a comptar de la recepció del requeriment.

No es beneficiaran del silenci positiu previst en l'article 38 les concentracions notificades a requeriment de la Comissió Nacional de la Competència.

Transcorregut el termini per notificar sense que s'haja produït la notificació, la Direcció d'Investigació podrà iniciar d'ofici l'expedient de control de concentracions, sense perjudi de l'aplicació de les sancions i multes coercitives previstes en els articles 61 a 70.

6. El Consell de la Comissió Nacional de la Competència podrà acordar l'alçament de la suspensió de l'execució de la concentració a què es referix l'apartat 2 d'este article, a proposta de la Direcció d'Investigació i amb la sol·licitud prèvia motivada.

La resolució es dictarà després de realitzar la ponderació, entre altres factors, del perjudi que causaria la suspensió de l'execució a les empreses participants en la concentració i del que l'execució de l'operació causaria a la lliure competència.

L'alçament de la suspensió de l'execució podrà estar subordinat al compliment de condicions i obligacions que garantisquen l'eficàcia de la decisió que finalment s'adopte.

Article 10. Criteris de valoració substantiva.

1. La Comissió Nacional de la Competència valorarà les concentracions econòmiques atenent la possible obstaculització del manteniment d'una competència efectiva en tot o en part del mercat nacional.

En concret, la Comissió Nacional de la Competència adoptarà la seua decisió i atindrà, entre altres, els elements següents:

a) l'estructura de tots els mercats rellevants,
b) la posició en els mercats de les empreses afectades, la seua fortalesa econòmica i financera,

c) la competència real o potencial d'empreses situades dins o fora del territori nacional,

d) les possibilitats d'elecció de proveïdors i consumidors, el seu accés a les fonts de subministrament o als mercats,

e) l'existència de barreres per a l'accés als mercats,

f) l'evolució de l'oferta i de la demanda dels productes i servicis de què es tracte,

g) el poder de negociació de la demanda o de l'oferta i la seua capacitat per a compensar la posició en el mercat de les empreses afectades,

h) les eficiències econòmiques derivades de l'operació de concentració i, en particular, la contribució que la concentració puga aportar a la millora dels sistemes de producció o comercialització, així com a la competitivitat empresarial, i la mesura en què les dites eficiències siguen traslladades als consumidors intermedis i finals, en concret, en la forma d'una oferta major o millor i de preus menors.

2. En la mesura que la creació d'una empresa en participació subjecta al control de concentracions tinga com a objecte o efecte coordinar el comportament competitiu d'empreses que continuen sent independents, esta coordinació es valorarà en funció del que estableixen els articles 1 i 2 de la present Llei.

3. Si és el cas, en la valoració d'una concentració econòmica podran entendre's compreses determinades restriccions a la competència accessòries, directament vinculades a l'operació i necessàries per a la seua realització.

4. El Consell de Ministres, a l'efecte del que preveu l'article 60 d'esta Llei, podrà valorar les concentracions econòmiques atenent criteris d'interés general diferents de la defensa de la competència.

En particular, s'entendrà com a tals els següents:

a) defensa i seguretat nacional,
b) protecció de la seguretat o salut públiques,
c) lliure circulació de béns i servicis dins del territori nacional,
d) protecció del medi ambient,
e) promoció de la investigació i el desenrotllament tecnològics,
f) garantia d'un manteniment adequat dels objectius de la regulació sectorial.

CAPÍTOL III

De les ajudes públiques

Article 11. Ajudes públiques.

1. La Comissió Nacional de la Competència, d'ofici o a instàncies de les Administracions Públiques, podrà analitzar els criteris de concessió de les ajudes públiques en relació amb els seus possibles efectes sobre el manteniment de la competència efectiva en els mercats a fi de:

a) Emetre informes respecte als règims d'ajudes i les ajudes individuals.

b) Dirigir a les Administracions Públiques propostes que conduïsquen al manteniment de la competència.

2. En tot cas, la Comissió Nacional de la Competència emetrà un informe anual sobre les ajudes públiques concedides a Espanya que tindrà caràcter públic en els termes que preveu l'article 27.3.b) de la present Llei.

3. A l'efecte de la realització dels informes i propostes previstos en els apartats 1 i 2 d'este article, l'òrgan responsable de la notificació a la Comissió Europea haurà de comunicar a la Comissió Nacional de la Competència:

a) Els projectes d'ajudes públiques inclosos en l'àmbit d'aplicació dels articles 87 i 88 del Tractat CE, en el moment de la seua notificació a la Comissió Europea.

b) Les ajudes públiques concedides a l'empareda de Reglaments comunitaris d'exempció, així com els informes anuals recollits en l'article 21 del Reglament (CE) núm. 659/1999 del Consell, de 22 de març de 1999, en el moment de la seua notificació a la Comissió Europea.

La Comissió Nacional de la Competència habilitarà els mecanismes d'informació i comunicació necessaris perquè la informació rebuda estiga a disposició dels òrgans de Defensa de la Competència de les comunitats autònomes.

4. Sense perjudi de l'anterior, la Comissió Nacional de la Competència podrà requerir qualsevol informació en relació amb els projectes i les ajudes concedides per les Administracions públiques i, en concret, les disposicions per les quals s'establisca qualsevol ajuda pública diferent de les previstes en els apartats a) i b) del punt anterior.

5. Els òrgans de Defensa de la Competència de les comunitats autònomes podran elaborar, igualment, informes sobre les ajudes públiques concedides per les Administracions autonòmiques o locals en el seu respectiu àmbit territorial, als efectes previstos en l'apartat 1 d'este article. Estos informes es remetran a la Comissió Nacional de la Competència a l'efecte de la seua incorporació a l'informe anual. L'anterior s'entendrà sense perjudi de les funcions en este àmbit de la Comissió Nacional de la Competència.

6. El que estableix este article s'entendrà sense perjudi dels articles 87 a 89 del Tractat de la Comunitat Europea i del Reglament (CE) núm. 659/1999 del Consell, de 22 de març de 1999, i de les competències de la Comissió Europea i dels òrgans jurisdiccionals comunitaris i nacionals en matèria de control d'ajudes públiques.

TÍTOL II

De l'esquema institucional per a l'aplicació d'esta Llei

CAPÍTOL I

Dels òrgans competents per a l'aplicació d'esta Llei

Article 12. *La Comissió Nacional de la Competència.*

1. Es crea la Comissió Nacional de la Competència com a organisme públic dels previstos en la disposició addicional deu de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, encarregat de preservar, garantir i promoure l'existència d'una competència efectiva en els mercats en l'àmbit nacional així com de vetlar per l'aplicació coherent de la present Llei per mitjà de l'exercici de les funcions que se li atribuïxen en esta.

2. D'acord amb el que disposa la present Llei i en la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de Coordinació de les Competències entre l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de Defensa de la Competència, la Comissió Nacional de la Competència exercirà les seues funcions en l'àmbit de tot el territori espanyol. Igualment, exercirà les seues funcions en relació amb tots els mercats o sectors productius de l'economia.

3. La Comissió Nacional de la Competència està legitimada per a impugnar davant de la jurisdicció competent actes de les Administracions Públiques subjectes al Dret Administratiu i disposicions generals de rang inferior a la llei de què es deriven obstacles al manteniment d'una competència efectiva en els mercats.

Article 13. *Els òrgans competents de les comunitats autònomes.*

1. Els òrgans de les comunitats autònomes competents per a l'aplicació d'esta Llei exerciran en el seu territori les competències executives corresponents en els procedi-

ments que tinguen com a objecte les conductes previstes en els articles 1, 2 i 3 d'esta Llei d'acord amb el que esta disposa i en la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de Coordinació de les Competències de l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de Defensa de la Competència.

2. Sense perjudi de les competències de la Comissió Nacional de la Competència, els òrgans competents de les comunitats autònomes estan legitimats per a impugnar davant de la jurisdicció competent actes de les Administracions Públiques autonòmiques o locals del seu territori subjectes al Dret Administratiu i disposicions generals de rang inferior a la llei de què es deriven obstacles al manteniment d'una competència efectiva en els mercats.

Article 14. *El Consell de Ministres.*

El Consell de Ministres podrà intervindre en el procediment de control de concentracions econòmiques d'acord amb el que preveu l'article 60 de la present Llei.

CAPÍTOL II

Mecanismes de col·laboració i cooperació

Article 15. *Coordinació de la Comissió Nacional de la Competència amb els òrgans competents de les comunitats autònomes.*

1. La coordinació de la Comissió Nacional de la Competència amb els òrgans competents de les comunitats autònomes es durà a terme segons el que disposa la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de Coordinació de les Competències de l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de Defensa de la Competència.

2. A l'efecte de facilitar la cooperació amb els òrgans jurisdiccionals i la coordinació amb els òrgans reguladors, la Comissió Nacional de la Competència i els òrgans de defensa de la competència de les comunitats autònomes habilitaran els mecanismes d'informació i comunicació d'actuacions, sol·licituds i informes previstos en els articles 16 i 17 de la present Llei respecte d'aquells procediments que hagen sigut iniciats formalment segons el que preveu la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de Coordinació de les competències de l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de Defensa de la Competència.

Article 16. *Cooperació amb els òrgans jurisdiccionals.*

1. La Comissió Nacional de la Competència, per iniciativa pròpia, podrà aportar informació o presentar observacions als òrgans jurisdiccionals sobre qüestions relatives a l'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o relatives als articles 1 i 2 d'esta Llei, en els termes que preveu la Llei d'Enjudiciament Civil.

2. Els òrgans competents de les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seues competències, per iniciativa pròpia podran aportar informació o presentar observacions als òrgans jurisdiccionals sobre qüestions relatives a l'aplicació dels articles 1 i 2 d'esta Llei, en els termes que preveu la Llei d'Enjudiciament Civil.

3. Les interlocutòries d'admissió a tràmit de les demandes i les sentències que es pronuncien en els procediments sobre l'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o dels articles 1 i 2 de la Llei de Defensa de la Competència es comunicaran a la Comissió Nacional de la Competència en els termes que preveu la Llei d'Enjudiciament Civil. La Comissió Nacional de la Competència habilitarà els mecanismes d'informació necessaris per a comunicar estes sentències als òrgans autonòmics.

4. La Comissió Nacional de la Competència remetrà a la Comissió Europea una còpia del text de les sentències que es pronuncien sobre l'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea.

Article 17. *Coordinació amb els reguladors sectorials.*

1. La Comissió Nacional de la Competència i els reguladors sectorials cooperaran en l'exercici de les seues funcions en els assumptes d'interés comú.

2. A l'efecte del que preveu l'apartat anterior, es transmetran mútuament d'ofici o a instància de l'òrgan respectiu informació sobre les seues respectives actuacions, així com dictàmens no vinculants en el marc dels procediments d'aplicació de la regulació sectorial i de la present Llei. En tot cas:

a) Els reguladors sectorials informaran a la Comissió Nacional de la Competència els actes, acords, pràctiques o conductes de què crega tindre coneixement, en l'exercici de les seues atribucions que presenten indicis de ser contraris a esta Llei, aportarà tots els elements de fet al seu abast i unirà, si és el cas, el dictamen corresponent.

b) Així mateix, els reguladors sectorials sol·licitaran informe a la Comissió Nacional de la Competència, abans de la seua adopció, sobre les circulars, instruccions o decisions de caràcter general en aplicació de la normativa sectorial corresponent que puguen incidir significativament en les condicions de competència en els mercats.

c) La Comissió Nacional de la Competència sol·licitarà als reguladors sectorials l'emissió del corresponent informe no vinculant en el marc dels expedients de control de concentracions d'empreses que realitzen activitats en el sector de la seua competència.

d) La Comissió Nacional de la Competència o els òrgans competents de les comunitats autònomes sol·licitaran als reguladors sectorials l'emissió del corresponent informe no vinculant en el marc dels expedients incoats per conductes restrictives de la competència en aplicació dels articles 1 a 3 de la present Llei.

3. Els presidents de la Comissió Nacional de la Competència i dels respectius òrgans reguladors sectorials es reuniran almenys amb periodicitat anual per analitzar les orientacions generals que guiaran l'actuació dels organismes que presidixen i, si és el cas, establir mecanismes formals i informals per a la coordinació de les seues actuacions.

Article 18. *Col·laboració de la Comissió Nacional de la Competència amb Autoritats Nacionals de Competència d'altres Estats Membres i la Comissió Europea.*

A fi d'aplicar els articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea, la Comissió Nacional de la Competència podrà intercanviar amb la Comissió Europea i amb les Autoritats Nacionals de Competència d'altres Estats membres i utilitzar com a mitjà de prova tot element de fet o de dret, inclosa la informació confidencial, en els termes que preveu la normativa comunitària.

TÍTOL III

De la Comissió Nacional de la Competència

CAPÍTOL I

Disposicions comunes

SECCIÓ 1A. NATURALES JURÍDICA I RÈGIM DE FUNCIONAMENT DE LA COMISSIÓ NACIONAL DE LA COMPETÈNCIA

Article 19. *Naturalesa i règim jurídic.*

1. La Comissió Nacional de la Competència és una entitat de Dret públic amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat pública i privada, adscrita al Ministeri

d'Economia i Hisenda, que exercirà el control d'eficàcia sobre la seua activitat. La Comissió Nacional de la Competència actuarà en el desenrotllament de la seua activitat i per al compliment dels seus fins amb autonomia orgànica i funcional, plena independència de les Administracions Públiques, i sotmetiment a esta Llei i a la resta de l'ordenament jurídic.

2. En defecte del que disposa esta Llei i en les normes que la despleguen, la Comissió Nacional de la Competència actuarà en l'exercici de les seues funcions públiques d'acord amb el que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, en la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, d'acord amb el que preveu la seua disposició adicional desena, i en el seu propi Estatut.

Article 20. *Composició de la Comissió Nacional de la Competència.*

Els òrgans de la Comissió Nacional de la Competència són:

a) El president de la Comissió Nacional de la Competència, que té les funcions de direcció i representació i presidix el Consell.

b) El Consell de la Comissió Nacional de la Competència, òrgan col·legiat de resolució format pel president de la Comissió Nacional de la Competència i sis consellers, un dels quals exercix la vicepresidència.

c) La Direcció d'Investigació, que realitza les funcions d'instrucció d'expedients, investigació, estudi i preparació d'informes de la Comissió Nacional de la Competència.

Article 21. *Personal de la Comissió Nacional de la Competència.*

1. El personal al servei de la Comissió Nacional de la Competència serà funcionari o laboral en els termes establits per a l'Administració General d'Estat, d'acord amb el seu Estatut.

2. L'Estatut de la Comissió Nacional de la Competència determinarà els llocs de treball del personal directiu en atenció a l'especial responsabilitat, competència tècnica i rellevància de les tasques a ells assignades. El personal directiu serà preferentment funcionari, i es permetrà la cobertura de llocs directius en règim laboral per mitjà de contractes d'alta direcció, sempre que no tinguen atribuït l'exercici de potestats públiques, de conformitat amb el que disposa l'article 9.2 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic.

3. El personal que passe a prestar servicis en la Comissió Nacional de la Competència pels procediments de provisió de llocs de treball que preveu esta Llei, mantindrà la condició de personal funcionari o laboral, d'acord amb la legislació aplicable.

El personal funcionari de carrera es trobarà en la situació de servici actiu, llevat que els corresponga quedar en la situació de servicis especials.

4. En els termes en què s'establisca en el seu Estatut, la Comissió Nacional de la Competència podrà igualment contractar personal laboral temporal per a la realització de treballs d'especial contingut tècnic, d'acord amb la normativa aplicable en matèria de contractació laboral de les Administracions Públiques.

5. La tramitació de les corresponents convocatòries de selecció i provisió de llocs de treball serà realitzada per la Comissió Nacional de la Competència en els mateixos termes establits per a l'Administració General de l'Estat.

Article 22. Recursos econòmics de la Comissió Nacional de la Competència.

1. La Comissió Nacional de la Competència tindrà, per al compliment dels seus fins, els següents béns i mitjans econòmics:

- a) Les assignacions que s'establisquen anualment a càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat.
- b) Els béns i drets que constituïsquen el seu patrimoni, així com els productes i rendes d'este.
- c) Els ingressos obtinguts per la liquidació de taxes meritades per la realització d'activitats de prestació de servicis derivats de l'exercici de les competències i funcions atribuïdes per esta Llei. En particular, constituïran ingressos de la Comissió Nacional de la Competència les taxes que es regulen en l'article 23 d'esta Llei.
- d) Qualsevol altres que legalment puguen ser-li atribuïts.

2. La Comissió Nacional de la Competència elaborarà i aprovarà amb caràcter anual un avantprojecte de pressupost amb l'estructura que assenyalé el Ministeri d'Economia i Hisenda i ho remetrà a este per a la seua elevació a l'acord del Govern i posterior remissió a les Corts Generals, integrat en els Pressupostos Generals de l'Estat.

3. El control econòmic i financer de la Comissió Nacional de la Competència s'efectuarà d'acord amb el que disposa la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària, i en la Llei Orgànica 2/1982, de 12 de maig, del Tribunal de Comptes.

Article 23. Taxa per anàlisi i estudi de les operacions de concentració.

1. La taxa per anàlisi i estudi de les operacions de concentració es regirà pel que disposa esta Llei i per la normativa general sobre taxes. La gestió de la taxa serà duta a terme per la Comissió Nacional de la Competència en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

2. Constituïx el fet imposable de la taxa la realització de l'anàlisi de les concentracions subjectes a control d'acord amb l'article 8 d'esta Llei.

3. Seran subjectes passius de la taxa les persones que estiguen obligades a notificar d'acord amb l'article 9 d'esta Llei.

4. El import de la taxa es produirà quan el subjecte passiu presente la notificació prevista en l'article 9 d'esta Llei. Si en el moment de la notificació es presenta l'autoliquidació sense ingrés, es procedirà a la seua exacció per la via de constrenyiment, sense perjudi que la Comissió Nacional de la Competència instruisca el corresponent expedient.

5. La quota de la taxa serà:

- a) De 3.000 euros, quan el volum de negocis global a Espanya del conjunt dels partícips en l'operació de concentració siga igual o inferior a 240.000.000 d'euros.
- b) De 6.000, euros quan el volum de negocis global a Espanya de les empreses partícips siga superior a 240.000.000 euros i igual o inferior a 480.000.000 euros.
- c) De 12.000 euros, quan el volum de negocis global a Espanya de les empreses partícips siga superior a 480.000.000 euros i igual o inferior a 3.000.000.000 euros.
- d) D'una quantitat fixa de 24.000 euros, quan el volum de negocis a Espanya del conjunt dels partícips siga superior a 3.000.000.000 euros, més 6.000 euros addicionals per cada 3.000.000.000 euros en què el volum de negocis mencionat supere la quantitat anterior, fins a un límit màxim de 60.000 euros.

6. Per a les concentracions notificades a través del formulari abreviat previst en l'article 56 d'esta Llei,

s'aplicarà una taxa reduïda de 1.500 euros. En el cas que la Comissió Nacional de la Competència, d'acord amb el que establix en el dit article 56, decidisca que les parts han de presentar el formulari ordinari, estes hauran de realitzar la liquidació complementària corresponent.

SECCIÓ 2A. FUNCIONS DE LA COMISSIÓ NACIONAL DE LA COMPETÈNCIA**Article 24. Funcions d'instrucció, resolució i arbitratge.**

La Comissió Nacional de la Competència és l'òrgan competent per a instruir i resoldre sobre els assumptes que té atribuïts per esta Llei i, en particular:

a) Aplicar el que disposa la present Llei en matèria de conductes restrictives de la competència, sense perjudi de les competències que corresponguen als òrgans autonòmics de Defensa de la Competència en el seu àmbit respectiu i de les pròpies de la jurisdicció competent.

b) Aplicar el que disposa la present Llei en matèria de control de concentracions econòmiques.

c) Aplicar a Espanya els articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea i del seu Dret derivat, sense perjudi de les competències que corresponguen en l'àmbit de la jurisdicció competent.

d) Adoptar les mesures i decisions per a aplicar els mecanismes de cooperació i assignació d'expedients amb la Comissió Europea i altres autoritats nacionals de competència dels Estats membres previstos en la normativa comunitària i, en particular, en el Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, relatiu a l'aplicació de les normes sobre competència previstes en els articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea, i en el Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener de 2004, sobre el control de les concentracions entre empreses i les seues normes de desplegament.

e) Exercir les funcions que corresponen a l'Administració General de l'Estat en relació amb els mecanismes de coordinació previstos en la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència.

f) Realitzar les funcions d'arbitratge, sense perjudi de les competències que corresponguen als òrgans competents de les comunitats autònomes en els seus àmbits respectius, tant de dret com d'equitat, que li siguen sotmeses pels operadors econòmics en aplicació de la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'Arbitratge, així com aquelles que li encomanen les lleis.

Article 25. Competències consultives.

La Comissió Nacional de la Competència actuarà com a òrgan consultiu sobre qüestions relatives a la defensa de la competència. En particular, podrà ser consultada en matèria de competència per les Cambres Legislatives, el Govern, els distints Departaments ministerials, les comunitats autònomes, les Corporacions locals, els Col·legis professionals, les Cambres de Comerç i les organitzacions empresarials o de consumidors i usuaris. En tot cas, la Comissió Nacional de la Competència dictaminarà sobre:

a) Projectes i proposicions de normes que afecten la competència i, en particular, aquells pels quals es modifique o derogue, totalment o parcialment, el present text legal o la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència, així com els projectes de normes reglamentàries que les despleguen.

b) Projectes d'obertura de grans establiments comercials, segons estableix la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'Ordenació del comerç detallista, quan la seua instal·lació en la zona de què es tracte puga alterar la lliure competència en un àmbit supraautonòmic o en el conjunt del mercat nacional, i pose de manifest la repercussió dels Projectes d'obertura per a la defensa de la competència.

c) Criteris per a la quantificació de les indemnitzacions que els autors de les conductes previstes en els articles 1, 2 i 3 de la present Llei hagen de satisfer els denunciants i tercers que hagueren resultat perjudicats com a conseqüència d'aquelles, quan li siga requerit per l'òrgan judicial competent.

d) Totes les qüestions a què es referix l'article 16 d'esta Llei i el Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, relatiu a l'aplicació de les normes sobre competència previstes en els articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea quant als mecanismes de cooperació amb els òrgans jurisdiccionals nacionals.

e) Qualsevol altres qüestions sobre les quals haja d'informar la Comissió Nacional de la Competència d'acord amb el que preveu la normativa vigent.

Article 26. *Altres funcions de la Comissió Nacional de la Competència.*

1. La Comissió Nacional de la Competència promourà l'existència d'una competència efectiva en els mercats, en particular, per mitjà de les actuacions següents:

a) promoure i realitzar estudis i treballs d'investigació en matèria de competència,

b) realitzar informes generals sobre sectors, si és el cas, amb propostes de liberalització, desregulació o modificació normativa,

c) realitzar informes, si és el cas amb caràcter periòdic, sobre l'actuació del sector públic i, en concret, sobre les situacions d'obstaculització del manteniment de la competència efectiva en els mercats que resulten de l'aplicació de normes legals,

d) realitzar informes generals o puntuals sobre l'impacte de les ajudes públiques sobre la competència efectiva en els mercats,

e) dirigir a les Administracions Públiques propostes per a la modificació o supressió de les restriccions a la competència efectiva derivades de la seua actuació, així com, si és el cas, les altres mesures conduents al manteniment o al restabliment de la competència en els mercats,

f) proposar al ministre d'Economia i Hisenda, per a la seua elevació, si és el cas, al Consell de Ministres, les directrius de política de defensa de la competència en el marc de la política econòmica d'aquell i, en particular, les propostes d'elaboració i reforma normativa corresponents.

2. La Comissió Nacional de la Competència vetlarà per l'aplicació coherent de la normativa de competència en l'àmbit nacional, en particular per mitjà de la coordinació de les actuacions dels reguladors sectorials i dels òrgans competents de les comunitats autònomes, i la cooperació amb els òrgans jurisdiccionals competents.

3. La Comissió Nacional de la Competència serà l'òrgan de suport del Ministeri d'Economia i Hisenda en la representació d'Espanya en l'àmbit internacional en matèria de competència.

SECCIÓ 3A. TRANSPARÈNCIA I RESPONSABILITAT SOCIAL DE LA COMISSIÓ NACIONAL DE LA COMPETÈNCIA

Article 27. *Publicitat de les actuacions de la Comissió Nacional de la Competència.*

1. La Comissió Nacional de la Competència farà públiques totes les resolucions i acords que es dicten en aplicació d'esta Llei i, en particular:

a) Les resolucions que posen fi al procediment en expedients sancionadors.

b) Les resolucions que acorden la imposició de mesures cautelars.

c) Les resolucions que posen fi a la primera i segona fase en expedients de control de concentracions.

2. Serà públic el fet de la iniciació d'un expedient de control de concentracions.

3. La Comissió Nacional de la Competència farà públics els informes que elabore en aplicació d'esta Llei. En particular:

a) Els informes elaborats en el procediment de control de concentracions, una vegada adoptades pel Consell de la Comissió Nacional de la Competència les resolucions corresponents a primera i segona fase.

b) Els informes anuals sobre ajudes públiques, després del seu enviament al Ministeri d'Economia i Hisenda i a la Comissió d'Economia i Hisenda del Congrés dels Diputats i els informes realitzats, bé d'ofici o a instàncies de part, sobre els criteris de concessió de les ajudes públiques, després de la seua comunicació als òrgans de les Administracions Públiques corresponents.

c) Els informes elaborats sobre projectes normatius o actuacions del sector públic, després de la seua remissió al Ministeri d'Economia i Hisenda i a l'òrgan de les Administracions Públiques corresponent.

d) Els informes elaborats sobre l'estructura competitiva de mercats o sectors productius.

4. Les resolucions, acords i informes es faran públics per mitjans informàtics i telemàtics una vegada notificats als interessats, després de resoldre, si és el cas, els aspectes confidencials del seu contingut i prèvia dissociació de les dades de caràcter personal a què es referix l'article 3.a) de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, excepte en el que es referix al nom dels infractors.

Article 28. *Control parlamentari de la Comissió Nacional de la Competència.*

1. La Comissió Nacional de la Competència farà pública la seua memòria anual d'actuacions, que enviarà el ministre d'Economia i Hisenda i a la Comissió d'Economia i Hisenda del Congrés dels Diputats.

2. El president de la Comissió Nacional de la Competència haurà de comparèixer amb periodicitat almenys anual davant de la Comissió d'Economia i Hisenda del Congrés dels Diputats per a exposar les línies bàsiques de la seua actuació i els seus plans i prioritats per al futur. Igualment, el president de la Comissió Nacional de la Competència enviarà el ministre d'Economia i Hisenda amb caràcter anual una programació de les seues activitats.

3. La Comissió Nacional de la Competència enviarà el ministre d'Economia i Hisenda i a la Comissió d'Economia i Hisenda del Congrés dels Diputats els seus informes anuals sobre la situació competitiva dels mercats i sobre l'actuació del sector públic així com els informes sectorials que aprobe en aplicació del que preveu l'article 26 de la present Llei.

4. El president de la Comissió Nacional de la Competència i, si és el cas, els membres d'esta, compareixeran

davant de les Cambres i les seues Comissions a petició d'estes en els termes establits en els seus respectius Reglaments.

CAPÍTOL II

Dels òrgans de direcció de la Comissió Nacional de la Competència

SECCIÓ 1A. DISPOSICIONS COMUNS

Article 29. *Nomenament i mandat dels òrgans directius de la Comissió Nacional de la Competència.*

1. El president de la Comissió Nacional de la Competència, que ho serà també del Consell, serà nomenat pel Govern mitjançant un Reial Decret a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, entre juristes, economistes i altres professionals de reconegut prestigi, prèvia compareixença davant de la Comissió d'Economia i Hisenda del Congrés, que versarà sobre la capacitat i coneixements tècnics del candidat proposat.

2. Els consellers seran nomenats pel Govern mitjançant un Reial Decret a proposta del ministre d'Economia i Hisenda entre juristes, economistes i altres professionals de reconegut prestigi, prèvia compareixença davant de la Comissió d'Economia i Hisenda del Congrés dels Diputats, que versarà sobre la capacitat i coneixements tècnics del candidat proposat. El Consell elegirà, entre els consellers, un vicepresident.

3. El mandat del president i els consellers serà de sis anys sense possibilitat de renovació.

4. El director d'Investigació és nomenat pel Govern mitjançant un Reial Decret, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, amb l'aprovació prèvia per majoria simple del Consell de la Comissió Nacional de la Competència.

Article 30. *Causes de cessament en l'exercici del càrrec.*

1. El president i els consellers de la Comissió Nacional de la Competència cessaran en el seu càrrec:

- Per renúncia.
- Per expiració del terme del seu mandat.
- Per incompatibilitat sobrevinguda.
- Per haver sigut condemnat per delictes dolós.
- Per incapacitat permanent.
- Per mitjà de separació acordada pel Govern per incompliment greu dels deures del seu càrrec, a proposta de tres quintes parts del Consell de la Comissió Nacional de la Competència.

2. El director d'Investigació cessarà en el seu càrrec mitjançant un Reial Decret, a proposta del ministeri d'Economia i Hisenda, amb l'aprovació prèvia per majoria simple del Consell de la Comissió Nacional de la Competència.

Article 31. *Incompatibilitats.*

1. El president, els consellers i el director d'Investigació de la Comissió Nacional de la Competència, en la seua condició d'alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat, exerciran la seua funció amb dedicació absoluta i estaran sotmesos al règim d'incompatibilitat d'activitats establert amb caràcter general per als alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat en la Llei 5/2006, de 10 d'abril, de regulació dels conflictes d'interessos dels membres del Govern i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat i en les seues disposicions de desplegament, així com en l'Acord del Consell de Ministres de 18 de febrer de 2005, pel qual s'aprova el Codi de Bon

Govern dels membres del Govern i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat.

2. Al cessar en el seu càrrec i durant els dos anys posteriors, el president i els consellers de la Comissió Nacional de la Competència no podran exercir cap activitat professional relacionada amb l'activitat d'esta Comissió. En virtut d'esta limitació, al cessar en el seu càrrec per renúncia, expiració del terme del seu mandat o incapacitat permanent per a l'exercici de les seues funcions, el president i els consellers tindran dret a percebre a partir del mes següent a aquell en què es produísca el seu cessament i durant un termini igual al que haguera exercit el seu càrrec amb el límit màxim de dos anys una compensació econòmica mensual igual a la dotzena part del 80 per cent del total de retribucions assignades al càrrec respectiu en el Pressupost en vigor durant el termini indicat.

No correspondrà la percepció de la compensació mencionada en cas d'exercici, de forma remunerada, de qualsevol lloc de treball, càrrec o activitat en el sector públic o privat.

SECCIÓ 2A. DEL PRESIDENT DE LA COMISSIÓ NACIONAL DE LA COMPETÈNCIA

Article 32. *Funcions del president de la Comissió Nacional de la Competència.*

Correspon a la persona que presidix la Comissió Nacional de la Competència:

- Exercir la representació legal de l'organisme.
- Vigilar l'exercici de les activitats de l'organisme i vetlar pel compliment d'esta Llei i les seues normes de desplegament.
- Mantindre el bon orde i govern dels òrgans de la Comissió Nacional de la Competència.
- Impulsar l'actuació inspectora de la Comissió Nacional de la Competència i l'elaboració de plans anuals o plurianuals d'actuació en els quals es definisquen objectius i prioritats.
- La direcció, coordinació, avaluació i supervisió dels òrgans de la Comissió Nacional de la Competència, en particular, la coordinació del Consell amb la Direcció d'Investigació i la direcció dels servicis comuns, sense perjudi de les competències atribuïdes al director d'Investigació en l'article 35.
- Donar compte al ministre d'Economia i Hisenda de les vacants que es produïsquen en el Consell de la Comissió Nacional de la Competència.
- Exercir funcions de direcció en relació amb el personal de la Comissió Nacional de la Competència, d'acord amb les competències atribuïdes per la legislació específica i sense perjudi de les competències atribuïdes al director d'Investigació en l'article 35.
- Aprovar les despeses i ordenar els pagaments de la Comissió Nacional de la Competència, excepte els casos reservats a la competència del Govern, i efectuar la rendició de comptes de l'organisme de conformitat amb el que preveu la Llei General Pressupostària.
 - Ser òrgan de contractació de la Comissió Nacional de la Competència.
 - Presidir el Consell de Defensa de la Competència.
 - Resoldre les reclamacions prèvies a la via judicial civil o laboral, així com les de responsabilitat patrimonial formulades contra la Comissió Nacional de la Competència.
 - Resoldre les qüestions no assignades al Consell o a la Direcció d'Investigació.

SECCIÓ 3A. DEL CONSELL DE LA COMISSIÓ NACIONAL
DE LA COMPETÈNCIA

Article 33. *Composició i funcionament del Consell de la Comissió Nacional de la Competència.*

1. Són membres del Consell de la Comissió Nacional de la Competència el president de la Comissió Nacional de la Competència, que presidix el Consell, i sis consellers.

2. Correspon al president del Consell l'exercici de les funcions següents:

a) Exercir, en general, les competències que als presidents dels òrgans col·legiats administratius atribueix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

b) Convocar al Consell per iniciativa pròpia o a petició, almenys, de la mitat dels consellers, i presidir-lo.

c) Establir el criteri de distribució d'assumptes entre els consellers.

3. El Consell de la Comissió Nacional de la Competència s'entén vàlidament constituït amb l'assistència del president i tres consellers.

4. Els acords s'adoptaran per majoria de vots dels assistents. En cas d'empat decidirà el vot de qualitat del president.

5. El Consell nomenarà un secretari, a proposta del president del Consell, que realitzarà les funcions previstes en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

6. L'Estatut de la Comissió Nacional de la Competència regularà el funcionament del Consell i, en particular, el règim de convocatòria i sessions, d'acord amb el que estableix el capítol II del títol II de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i en el capítol IV del títol II de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat.

Article 34. *Funcions del Consell de la Comissió Nacional de la Competència.*

El Consell de la Comissió Nacional de la Competència és l'òrgan de decisió en relació amb les funcions resolutòries, consultives i de promoció de la competència previstes en la present Llei. En particular, és l'òrgan competent per a:

1. A proposta de la Direcció d'Investigació:

a) Resoldre i dictaminar en els assumptes que la Comissió Nacional de la Competència té atribuïts per esta Llei i, en particular, en els previstos en els articles 24 a 26 d'esta Llei.

b) Resoldre els procediments sancionadors que preveu esta Llei i les seues normes de desplegament.

c) Sol·licitar o acordar l'enviament d'expedients de control de concentracions que entren en l'àmbit d'aplicació de la present Llei a la Comissió Europea, segons el que preveuen els articles 9 i 22 del Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener de 2004, sobre el control de les concentracions entre empreses.

d) Acordar l'alçament de l'obligació de suspensió de l'execució d'una concentració econòmica de conformitat amb l'article 9.6 de la present Llei.

e) Resoldre sobre el compliment de les resolucions i decisions en matèria de conductes prohibides i de concentracions.

2. Adoptar les comunicacions previstes en la Disposició Addicional Tercera i les declaracions d'inaplicabilitat previstes en l'article 6.

3. Sol·licitar la instrucció d'expedients per la Direcció d'Investigació.

4. Acordar la impugnació dels actes i disposicions a què es referix l'article 12.3 d'esta Llei.

5. Elaborar, si és el cas, el seu reglament de règim interior, en el qual s'establirà el seu funcionament administratiu i l'organització dels seus servicis.

6. Triar d'entre els seus membres la persona que ocupara la vicepresidència.

7. Resoldre sobre les recusacions, incompatibilitats i correccions disciplinàries, i apreciar la incapacitat i l'incompliment greu de les funcions en les persones que ocupen la presidència, la vicepresidència i les conselleries.

8. Nomenar i acordar el cessament de la persona que ocupa la secretaria, a proposta de la persona que ocupa la presidència del Consell.

9. Aprovar l'avantprojecte de pressupostos de l'organisme.

10. Elaborar la memòria anual de l'organisme així com els plans anuals o plurianuals d'actuació en què es definisquen objectius i prioritats.

SECCIÓ 4A. DE LA DIRECCIÓ D'INVESTIGACIÓ

Article 35. *Estructura i funcions de la Direcció d'Investigació.*

1. La Direcció d'Investigació és l'òrgan de la Comissió Nacional de la Competència encarregat de la instrucció dels expedients previstos en la present Llei.

2. Són funcions de la Direcció d'Investigació:

a) Instruir i elevar la corresponent proposta de resolució en els expedients sobre els quals haja de resoldre el Consell en aplicació de la present Llei.

b) Resoldre sobre les qüestions incidentals que puguen suscitar-se en el marc de la instrucció d'expedients.

c) Vigilar l'execució i compliment de les obligacions disposades en la present Llei i les seues normes de desplegament així com de les resolucions i acords realitzats en la seua aplicació, tant en matèria de conductes restrictives com de control de concentracions.

d) Aplicar els mecanismes de designació d'òrgan competent, d'acord amb el que estableix la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència.

e) Aplicar els mecanismes de reexpedició d'expedients entre la Comissió Nacional de la Competència i la Comissió Europea segons el que preveu l'article 4 del Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener de 2004, sobre el control de les concentracions entre empreses.

f) Requerir d'ofici la notificació d'una concentració d'acord amb el que preveu l'article 9.5.

g) Requerir el formulari ordinari de notificació de conformitat amb l'article 56.2.

3. Correspon a la persona que ocupa la direcció d'Investigació:

a) Exercir la direcció i representació de la Direcció, i possibilitat exercir totes les competències que la present Llei i les seues normes de desplegament li atribueixen.

b) Acordar el nomenament i cessament del personal de la Direcció, d'acord amb les competències atribuïdes per la legislació específica, després de consultar la persona que ocupa la presidència de la Comissió Nacional de la Competència.

TÍTOL IV

Dels procediments

CAPÍTOL I

Disposicions comuns

SECCIÓ 1A. TERMINIS DELS PROCEDIMENTS

Article 36. *Termini màxim dels procediments.*

1. El termini màxim per a dictar i notificar la resolució que pose fi al procediment sancionador per conductes restrictives de la competència serà de díhuit mesos a comptar de la data de l'acord d'incoació d'este, i la seua distribució entre les fases d'instrucció i resolució es fixarà reglamentàriament.

2. El termini màxim per a dictar i notificar les resolucions del Consell de la Comissió Nacional de la Competència en el procediment de control de concentracions serà:

a) d'un mes en la primera fase, segons el que preveu l'article 57 d'esta Llei, a comptar de la recepció en forma de la notificació per la Comissió Nacional de la Competència,

b) de dos mesos en la segona fase, segons el que preveu l'article 58 d'esta Llei, a comptar de la data en què el Consell de la Comissió Nacional de la Competència acorda l'obertura de la segona fase.

3. El termini màxim per a dictar i notificar la resolució del ministre d'Economia i Hisenda sobre la intervenció del Consell de Ministres segons el que disposa l'article 60 d'esta Llei serà de 15 dies, comptats des de la recepció de la corresponent resolució dictada en segona fase pel Consell de la Comissió Nacional de la Competència.

4. El termini màxim per a adoptar i notificar un Acord del Consell de Ministres en el procediment de control de concentracions serà d'un mes, comptat des de la resolució del ministre d'Economia i Hisenda d'elevant l'operació al Consell de Ministres.

5. El termini màxim perquè el Consell de la Comissió Nacional de la Competència dicte i notifique la resolució sobre el recurs previst en l'article 47 d'esta Llei contra les resolucions i actes de la Direcció d'Investigació serà de tres mesos.

6. El termini màxim perquè el Consell de la Comissió Nacional de la Competència dicte i notifique la resolució relativa a l'adopció de mesures cautelars a instàncies de part prevista en l'article 54 d'esta Llei serà de tres mesos. Quan la sol·licitud de mesures cautelars es presente abans de la incoació de l'expedient, el termini màxim de tres mesos començarà a computar-se des de la data de l'acord d'incoació.

7. El termini màxim perquè el Consell de la Comissió Nacional de la Competència dicte i notifique la resolució sobre l'adopció de mesures en l'àmbit dels expedients de vigilància d'obligacions, resolucions o acords prevista en l'article 41 serà de tres mesos des de la corresponent proposta de la Direcció d'Investigació.

Article 37. *Supòsits d'ampliació dels terminis i suspensió del seu còmput.*

1. El transcurs dels terminis màxims previstos legalment per a resoldre un procediment es podrà suspendre, mitjançant una resolució motivada, en els casos següents:

a) Quan haja de requerir-se a qualsevol interessat per a l'esmena de deficiències, l'aportació de documents i altres elements de juí necessaris.

b) Quan haja de sol·licitar-se a terceres parts o a altres òrgans de les Administracions Públiques l'aportació de documents i altres elements de juí necessaris.

c) Quan siga necessària la cooperació i la coordinació amb la Unió Europea o amb les Autoritats Nacionals de Competència d'altres països.

d) Quan s'interpose el recurs administratiu previst en l'article 47 o s'interpose recurs contenciós administratiu.

e) Quan el Consell de la Comissió Nacional de la Competència acorde la pràctica de proves o d'actuacions complementàries d'acord amb el que preveu l'article 51.

f) Quan es produïska un canvi en la qualificació jurídica de la qüestió sotmesa al Consell de la Comissió Nacional de la Competència, en els termes establits en l'article 51.

g) Quan s'inicien negociacions amb vista a la conclusió d'un acord de terminació convencional en els termes establits en l'article 52.

2. Sense perjudi del que estableix l'apartat anterior, s'acordarà la suspensió del termini màxim per a resoldre els procediments:

a) Quan la Comissió Europea haja incoat un procediment d'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea en relació amb els mateixos fets. La suspensió s'alçarà quan la Comissió Europea adopte la corresponent decisió.

b) Quan la Comissió Nacional de la Competència requereïska els notificadors per a l'esmena de deficiències, l'aportació de documents i altres elements de juí necessaris per a la resolució de l'expedient de control de concentracions, segons el que preveu els apartats 4 i 5 de l'article 55 de la present Llei.

c) Quan s'informe la Comissió Europea, en el marc del que preveu l'article 11.4 del Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, relatiu a l'aplicació de les normes sobre competència previstes en els articles 81 i 82 del Tractat respecte a una proposta de resolució en aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea.

d) Quan se sol·licite l'informe dels reguladors sectorials d'acord amb el que estableix l'article 17.2.c) i d) d'esta Llei. Este termini de suspensió no podrà excedir en cap cas els tres mesos.

3. La suspensió dels terminis màxims de resolució no suspèndrà necessàriament la tramitació del procediment.

4. Excepcionalment, podrà acordar-se l'ampliació del termini màxim de resolució per mitjà de motivació clara de les circumstàncies concurrents. En el cas d'acordar-se l'ampliació del termini màxim, esta no podrà ser superior a l'establert per a la tramitació del procediment.

5. Contra l'acord que resolga sobre la suspensió o sobre l'ampliació de terminis, que haurà de ser notificat a les persones interessades, no podrà interposar-se cap recurs en via administrativa.

Article 38. *Efectes del silenci administratiu.*

1. El transcurs del termini màxim de díhuit mesos establert en l'apartat primer de l'article 36 per a resoldre el procediment sancionador en matèria d'acords i pràctiques prohibides determinarà la caducitat del procediment.

2. El transcurs del termini màxim establert en l'article 36.2.a) d'esta Llei per a la resolució en primera fase de control de concentracions determinarà l'estimació de la corresponent sol·licitud per silenci administratiu, excepte

en els casos previstos en els articles 9.5, 55.5 i 57.2.d) de la present Llei.

3. El transcurs del termini màxim establert en l'article 36.2.b) d'esta Llei per a la resolució en segona fase de control de concentracions determinarà l'autorització de la concentració per silenci administratiu, excepte en els casos previstos en els articles 9.5, 55.5 i 57.2.d) de la present Llei.

4. El transcurs dels terminis previstos en l'article 36.3 i 4 d'esta Llei per a la resolució del ministre d'Economia i Hisenda sobre la intervenció del Consell de Ministres i, si és el cas, per a l'adopció del corresponent acord d'este últim, determinarà, de conformitat amb el que preveu l'article 60.4 d'esta Llei, la immediata executivitat de la corresponent resolució del Consell de la Comissió Nacional de la Competència.

5. El transcurs del termini previst en l'article 36.5 d'esta Llei perquè el Consell de la Comissió Nacional de la Competència resolga els recursos contra resolucions i actes de la Direcció d'Investigació determinarà la seua desestimació per silenci administratiu.

6. El transcurs dels terminis previstos en l'article 36.6 i 7 d'esta Llei perquè el Consell de la Comissió Nacional de la Competència resolga quant a adopció de mesures cautelars o, en el marc d'expedients de vigilància, determinarà la seua desestimació per silenci administratiu.

SECCIÓ 2A. FACULTATS DE LA COMISSIÓ NACIONAL DE LA COMPETÈNCIA

Article 39. *Deures de col·laboració i informació.*

1. Tota persona física o jurídica i els òrgans i organismes de qualsevol Administració Pública queden subjectes al deure de col·laboració amb la Comissió Nacional de la Competència i estan obligats a proporcionar, a requeriment d'esta i en termini, qualsevol classe de dades i informacions que disposen i que puguen resultar necessàries per a l'aplicació d'esta Llei. El termini serà de 10 dies, llevat que, per la naturalesa de qui sol·licita o les circumstàncies del cas siga fixat de forma motivada un termini diferent.

2. La col·laboració, a instància pròpia o a instàncies de la Comissió Nacional de la Competència, no implicarà la condició de persona interessada en el corresponent procediment.

Article 40. *Facultats d'inspecció.*

1. El personal de la Comissió Nacional de la Competència, degudament autoritzat pel director d'Investigació, tindrà la condició d'agent de l'autoritat i podrà realitzar totes les inspeccions que siguen necessàries en les empreses i associacions d'empresa per a la deguda aplicació d'esta Llei.

2. El personal habilitat amb este fi tindrà les següents facultats d'inspecció:

- a) accedir a qualsevol local, terreny i mitjà de transport de les empreses i associacions d'empreses i al domicili particular dels empresaris, administradors i altres membres del personal de les empreses,
- b) verificar els llibres i altres documents relatius a l'activitat empresarial, siga quin siga el seu suport material,
- c) fer o obtindre còpies o extractes, en qualsevol format, dels llibres o documents mencionats,
- d) retindre per un termini màxim de 10 dies els llibres o documents mencionats en la lletra b),
- e) precintat tots els locals, llibres o documents i la resta de béns de l'empresa durant el temps i en la mesura que siga necessari per a la inspecció,
- f) sol·licitar a qualsevol representant o membre del personal de l'empresa o de l'associació d'empreses expli-

cacions sobre fets o documents relacionats amb l'objecte i la finalitat de la inspecció i guardar constància de les seues respostes.

L'exercici de les facultats descrites en les lletres a) i e) requerirà el consentiment previ exprés de l'afectat o, si no n'hi ha, la corresponent autorització judicial.

3. Les empreses i associacions d'empreses estan obligades a sotmetre's a les inspeccions que el director d'Investigació haja autoritzat.

4. Si l'empresa o associació d'empreses s'oposaren a una inspecció ordenada del director d'Investigació o existira el risc d'oposició, este hauria de sol·licitar la corresponent autorització judicial quan esta implique restricció de drets fonamentals al jutjat Contenciós Administratiu, que resoldrà en el termini màxim de 48 hores. Les autoritats públiques prestaran la protecció i l'auxili necessari al personal de la Comissió Nacional de la Competència per a l'exercici de les funcions d'inspecció.

5. Les dades i informacions obtingudes només podran ser utilitzades per a les finalitats previstes en esta Llei.

Article 41. *Vigilància del compliment de les obligacions, resolucions i acords.*

1. La Comissió Nacional de la Competència vigilarà l'execució i el compliment de les obligacions previstes en la present Llei i les seues normes de desplegament, així com de les resolucions i acords que s'adopten en aplicació d'esta, tant en matèria de conductes restrictives com de mesures cautelars i de control de concentracions.

La vigilància es durà a terme en els termes que s'establisquen reglamentàriament i en la mateixa resolució de la Comissió Nacional de la Competència o acord de Consell de Ministres que pose fi al procediment.

La Comissió Nacional de la Competència podrà sol·licitar la cooperació dels òrgans autonòmics de defensa de la competència i dels reguladors sectorials en la vigilància i compliment de les obligacions, resolucions i acords.

2. En cas d'incompliment d'obligacions, resolucions o acords de la Comissió Nacional de la Competència, el Consell de la Comissió Nacional de la Competència resoldrà, a proposta de la Direcció d'Investigació, sobre la imposició de multes sancionadores i coercitives, sobre l'adopció d'altres mesures d'execució forçosa previstes en l'ordenament i, si és el cas, sobre la desconcentració.

SECCIÓ 3A. PRINCIPIS GENERALS DEL PROCEDIMENT

Article 42. *Tractament de la informació confidencial.*

En qualsevol moment del procediment, es podrà ordenar, d'ofici o a instància de part, que es mantinguen secretes les dades o documents que consideren confidencials, de manera que formen amb estos peça separada, sense perjudici del que estableix l'article 18 de la present Llei i en el Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, relatiu a l'aplicació de les normes sobre competència previstes en els articles 81 i 82 del Tractat.

En tot cas, es formarà peça separada especial de caràcter confidencial amb la informació remesa per la Comissió Europea en resposta a la remissió de l'esborrany de resolució de la Comissió Nacional de la Competència previst en l'article 11.4 del Reglament 1/2003.

Article 43. *Deure de secret.*

1. Tots els qui prenguen part en la tramitació d'expedients que preveu esta Llei o que coneguen estos expedients per raó de professió, càrrec o intervenció com a part, hauran de guardar secret sobre els fets que hagen tingut coneixement a través d'estos i sobre totes les infor-

macions de naturalesa confidencial que hagen tingut coneixement en l'exercici dels seus càrrecs, inclús després de cessar en les seues funcions.

2. Sense perjudi de les responsabilitats penals i civils que puguen correspondre, la violació del deure de secret es considerarà sempre falta disciplinària molt greu.

Article 44. *Arxivament de les actuacions.*

La Comissió Nacional de la Competència podrà no iniciar un procediment o acordar l'arxivament de les actuacions o expedients incoats per falta o pèrdua de competència o d'objecte. En particular, es considerarà que concorre alguna d'estes circumstàncies en els casos següents:

a) Quan la Comissió Nacional de la Competència no siga competent per enjudiciar les conductes detectades o denunciades en aplicació del Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, relatiu a l'aplicació de les normes sobre competència previstes en els articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea, o es donen les circumstàncies previstes per a la desestimació de denúncies.

b) Quan l'operació notificada no siga una concentració subjecta al procediment de control per la Comissió Nacional de la Competència previst en la present Llei.

c) Quan la concentració notificada siga remesa a la Comissió Europea en aplicació de l'article 22 del Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener de 2004, sobre el control de les concentracions entre empreses.

d) Quan les parts d'una concentració desistisquen de la seua sol·licitud d'autorització o la Comissió Nacional de la Competència tinga informació fefaent que no tenen intenció de realitzar-la.

Article 45. *Supletorietat de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.*

Els procediments administratius en matèria de defensa de la competència es regiran pel que disposa esta llei i la seua normativa de desplegament i, supletòriament, per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, sense perjudi del que preveu l'article 70 d'esta Llei.

Article 46. *Prejudicialitat del procés penal.*

L'existència d'una qüestió prejudicial penal de la qual no pugua prescindir-se per dictar la resolució o que condicione directament el contingut d'esta determinarà la suspensió del procediment mentres aquella no siga resolta pels òrgans penals a qui corresponga.

SECCIÓ 4A. DELS RECURSOS

Article 47. *Recurs administratiu contra les resolucions i actes dictats per la Direcció d'Investigació.*

1. Les resolucions i actes de la Direcció d'Investigació que produïsquen indefensió o perjudi irreparable a drets o interessos legítims es podran recórrer davant del Consell de la Comissió Nacional de la Competència en el termini de deu dies.

2. El Consell inadmetrà sense més tràmit els recursos interposats fora de termini.

3. Rebut el recurs, el Consell posarà de manifest l'expedient perquè les parts formulen al·legacions en el termini de quinze dies.

Article 48. *Recursos contra les resolucions i actes dictats pel president i pel Consell de la Comissió Nacional de la Competència.*

1. Contra les resolucions i actes del president i del Consell de la Comissió Nacional de la Competència no es pot interposar cap recurs en via administrativa i només podrà interposar-se recurs contenciós administratiu en els termes que preveu la Llei 29/1998, de 13 de juliol, Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa.

2. En els supòsits previstos en l'apartat 6 de l'article 58 d'esta Llei, el termini per a interposar el recurs contenciós administratiu es comptarà a partir de l'endemà de la notificació de la resolució del ministre d'Economia i Hisenda o de l'Acord de Consell de Ministres o del transcurs dels terminis establits en els apartats 3 o 4 de l'article 36 d'esta Llei, una vegada que la resolució del Consell de la Comissió Nacional de la Competència siga eficaç, executiva i haja posat fi a la via administrativa.

CAPÍTOL II

Del procediment sancionador en matèria de conductes prohibides

SECCIÓ 1A. DE LA INSTRUCCIÓ DEL PROCEDIMENT

Article 49. *Iniciació del procediment.*

1. El procediment s'inicia d'ofici per la Direcció d'Investigació, ja siga a iniciativa pròpia o del Consell de la Comissió Nacional de la Competència, o bé per denúncia. Qualsevol persona física o jurídica, interessada o no, podrà formular denúncia de les conductes regulades per esta Llei, amb el contingut que es determinarà reglamentàriament. La Direcció d'Investigació incoarà expedient quan s'observen indicis racionals de l'existència de conductes prohibides i notificarà als interessats l'acord d'incòcoació.

2. Davant de la notícia de la possible existència d'una infracció, la Direcció d'Investigació podrà realitzar una informació reservada, inclús amb investigació domiciliària de les empreses implicades, a fi de determinar amb caràcter preliminar si concorren les circumstàncies que justifiquen la incoació de l'expedient sancionador.

3. El Consell de la Comissió Nacional de la Competència, a proposta de la Direcció d'Investigació, podrà acordar no incoar els procediments derivats de la presumpta realització de les conductes prohibides pels articles 1, 2 i 3 d'esta Llei i l'arxivament de les actuacions quan considere que no hi ha indicis d'infracció de la Llei.

Article 50. *Instrucció de l'expedient sancionador.*

1. La Direcció d'Investigació, una vegada incoat l'expedient, practicarà els actes d'instrucció necessaris per a l'esclariment dels fets i la determinació de responsabilitats.

2. L'empresa o associació d'empreses que invoque l'empara del que disposa l'apartat 3 de l'article 1 d'esta Llei haurà d'aportar la prova que es complixen les condicions previstes en l'apartat mencionat.

3. Els fets que puguen ser constitutius d'infracció es recolliran en un plec de concreció de fets que es notificarà als interessats perquè, en un termini de quinze dies, puguen contestar-lo i, si és el cas, proposar les proves que consideren pertinents.

4. Practicats els actes d'instrucció necessaris, la Direcció d'Investigació formularà proposta de resolució, que serà notificada als interessats perquè, en el termini de quinze dies, formulen les al·legacions que consideren convenients.

5. Una vegada instruït l'expedient, la Direcció d'Investigació el remetrà al Consell de la Comissió Nacional de la Competència, acompanyant-lo d'un informe en què s'inclourà la proposta de resolució, així com, en els casos en què corresponga, proposta relativa a l'exempció o a la reducció de multa, d'acord amb el que preveuen els articles 65 i 66 d'esta Llei.

SECCIÓ 2A. DE LA RESOLUCIÓ DEL PROCEDIMENT SANCIONADOR

Article 51. *Procediment de resolució davant del Consell de la Comissió Nacional de la Competència.*

1. El Consell de la Comissió Nacional de la Competència podrà ordenar, d'ofici o a instàncies d'alguna persona interessada, la pràctica de proves diferents de les ja practicades davant de la Direcció d'Investigació en la fase d'instrucció, així com la realització d'actuacions complementàries a fi d'aclarir qüestions necessàries per a la formació del seu judici. L'acord de pràctica de proves i de realització d'actuacions complementàries es notificarà a les persones interessades, i es concedirà un termini de set dies per a formular les al·legacions que tinguen per pertinents. L'acord fixarà, sempre que siga possible, el termini per a la seua realització.

2. La Direcció d'Investigació practicarà les proves i actuacions complementàries que li siguen ordenades pel Consell de la Comissió Nacional de la Competència.

3. A proposta de les persones interessades, el Consell de la Comissió Nacional de la Competència podrà acordar la realització de vista.

4. Quan el Consell de la Comissió Nacional de la Competència estime que la qüestió sotmesa al seu coneixement pugua no haver sigut qualificada degudament en la proposta de la Direcció d'Investigació, sotmetrà la nova qualificació als interessats i a esta perquè en el termini de quinze dies formulen les al·legacions que estimen oportunes.

5. El Consell de la Comissió Nacional de la Competència, conclues les actuacions i, si és el cas, informada la Comissió Europea d'acord amb el que preveu l'article 11.4 del Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, relatiu a l'aplicació de les normes sobre competència previstes en els articles 81 i 82 del Tractat, dictarà una resolució.

Article 52. *Terminació convencional.*

1. El Consell de la Comissió Nacional de la Competència, a proposta de la Direcció d'Investigació, podrà resoldre la terminació del procediment sancionador en matèria d'acords i pràctiques prohibides quan els presumptes infractors proposen compromisos que resolguen els efectes sobre la competència derivats de les conductes objecte de l'expedient i quede garantit suficientment l'interès públic.

2. Els compromisos seran vinculants i tindran plens efectes una vegada incorporats a la resolució que pose fi al procediment.

3. La terminació del procediment en els termes establits en este article no podrà acordar-se una vegada elevat l'informe-proposta previst en l'article 50.4.

Article 53. *Resolucions del Consell de la Comissió Nacional de la Competència.*

1. Les resolucions del Consell de la Comissió Nacional de la Competència podran declarar:

a) L'existència de conductes prohibides per la present Llei o pels articles 81 i 82 del Tractat CE.

b) L'existència de conductes que, per la seua escassa importància, no siguen capaces d'afectar de manera significativa la competència.

c) No ser acreditada l'existència de pràctiques prohibides.

2. Les resolucions del Consell de la Comissió Nacional de la Competència podran contindre:

a) L'orde de cessació de les conductes prohibides en un termini determinat.

b) La imposició de condicions o obligacions determinades, ja siguen estructurals o de comportament. Les condicions estructurals només podran imposar-se en absència d'altres de comportament d'eficàcia equivalent o quan, a pesar d'existir condicions de comportament, estes resulten més oneroses per a l'empresa en qüestió que una condició estructural.

c) L'orde de remoció dels efectes de les pràctiques prohibides contràries a l'interès públic.

d) La imposició de multes.

e) L'arxivament de les actuacions en els supòsits previstos en la present Llei.

f) I qualsevol altres mesures, l'adopció de les quals li autoritze esta Llei.

3. El Consell de la Comissió Nacional de la Competència podrà procedir, a proposta de la Direcció d'Investigació, que actuarà d'ofici o a instàncies de part, a la revisió de les condicions i de les obligacions imposades en les seues resolucions quan s'acredite una modificació substancial i permanent de les circumstàncies tingudes en compte al dictar-les.

4. El Consell de la Comissió Nacional de la Competència podrà, d'ofici o a instàncies de part, aclarir conceptes foscos o suplir qualsevol omisió que continguen les seues resolucions.

Els aclariments o addicions podran fer-se dins dels cinc dies hàbils següents a la notificació de la resolució o, si és el cas, a la petició d'aclariment o addició, que haurà de presentar-se dins del termini improrrogable de tres dies següents al de la notificació.

Els errors materials i els aritmètics podran ser rectificats en qualsevol moment.

SECCIÓ 3A. DE LES MESURES CAUTELARS

Article 54. *Adopció de mesures cautelars.*

Una vegada incoat l'expedient, el Consell de la Comissió Nacional de la Competència podrà adoptar, d'ofici o a instàncies de part, a proposta o amb un informe previ de la Direcció d'Investigació, les mesures cautelars necessàries que tendisquen a assegurar l'eficàcia de la resolució que es dicte en el seu moment.

CAPÍTOL III

Del procediment de control de concentracions econòmiques

SECCIÓ 1A. DE LA NOTIFICACIÓ

Article 55. *Notificació de concentració econòmica.*

1. El procediment de control de concentracions econòmiques s'iniciarà una vegada rebuda en forma la notificació de la concentració d'acord amb el formulari de notificació establert reglamentàriament.

2. Amb caràcter previ a la presentació de la notificació podrà formular-se consulta a la Comissió Nacional de la Competència sobre:

a) si una determinada operació és una concentració de les previstes en l'article 7,

b) si una determinada concentració supera els llindars mínims de notificació obligatòria previstos en l'article 8.

3. Davant del coneixement de la possible existència d'una concentració subjecta a control, la Direcció d'Investigació podrà realitzar actuacions prèvies a fi de determinar amb caràcter preliminar si concorren les circumstàncies per a la seua notificació obligatòria d'acord amb l'article 9.

4. La Comissió Nacional de la Competència podrà requerir al notificador perquè en un termini de 10 dies esmene qualsevol falta d'informació o de documents preceptius i complete el formulari de notificació.

En cas de no produir-se l'esmena dins de termini, es tindrà el notificador per desistit de la seua petició, i la Comissió Nacional de la Competència podrà procedir a l'arxivament de les actuacions.

5. La Comissió Nacional de la Competència podrà requerir en qualsevol moment del procediment a la part notificadora perquè, en un termini de deu dies, aportació documents o altres elements necessaris per a resoldre.

En el cas que el notificador no òmpliga el requeriment o ho faça fora del termini establert a este efecte, no es beneficiarà del silenci positiu previst en l'article 38.

6. En qualsevol moment del procediment, la Comissió Nacional de la Competència podrà sol·licitar a tercers operadors la informació que considere oportuna per a l'adequada valoració de la concentració. Així mateix, podrà sol·licitar els informes que considere necessaris per resoldre a qualsevol organisme de la mateixa o distinta Administració.

Article 56. *Formulari abreviat de notificació.*

1. Es podrà presentar un formulari abreviat de notificació, que serà establert reglamentàriament, per al seu ús, entre altres, en els supòsits següents:

a) Quan no hi haja solapament horitzontal o vertical entre les parts de l'operació perquè cap d'estes realitze activitats econòmiques en el mateix mercat geogràfic i de producte de referència, o en mercats relacionats de manera ascendent o descendent dins del procés de producció i comercialització.

b) Quan la participació de les parts en els mercats, per la seua escassa importància, no siga susceptible d'afectar significativament la competència, d'acord amb el que s'establisca reglamentàriament.

c) Quan una part adquireisca el control exclusiu d'una o diverses empreses o parts d'empresa sobre les quals té ja el control conjunt.

d) Quan, tractant-se d'una empresa en participació, esta no exercisca ni haja previst exercir activitats dins del territori espanyol, o quan les activitats mencionades siguen marginals.

2. La Comissió Nacional de la Competència podrà exigir la presentació del formulari ordinari de notificació quan, encara que es complisquen les condicions per a utilitzar el formulari abreviat, determine que és necessari per a una investigació adequada dels possibles problemes de competència. En este cas, el termini màxim de resolució i notificació del procediment començarà a comptar novament des de la data de presentació del formulari ordinari.

SECCIÓ 2A. DE LA INSTRUCCIÓ I RESOLUCIÓ DEL PROCEDIMENT

Article 57. *Instrucció i resolució en la primera fase.*

1. Rebuda en forma la notificació, la Direcció d'Investigació formarà expedient i elaborarà un informe

d'acord amb els criteris de valoració de l'article 10, junt amb una proposta de resolució.

2. Sobre la base de l'informe i de la proposta de resolució de la Direcció d'Investigació, el Consell de la Comissió Nacional de la Competència dictarà una resolució en primera fase, en la qual podrà:

a) Autoritzar la concentració.

b) Subordinar la seua autorització al compliment de determinats compromisos proposats pels notificadors.

c) Acordar iniciar la segona fase del procediment, quan considere que la concentració pot obstaculitzar el manteniment de la competència efectiva en tot o part del mercat nacional.

d) Acordar la remissió de la concentració a la Comissió Europea, d'acord amb l'article 22 del Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener de 2004, sobre el control de les concentracions entre empreses i l'arxiu de la corresponent notificació. En este cas, es notificarà la remissió al notificador, i se li indicarà que la competència per adoptar una decisió sobre l'assumpte correspon a la Comissió Europea d'acord amb la normativa comunitària i que, per tant, l'operació no es pot beneficiar del silenci positiu previst en l'article 38.

e) Acordar l'arxivament de les actuacions en els supòsits previstos en la present Llei.

Article 58. *Instrucció i resolució en la segona fase.*

1. Una vegada iniciada la segona fase del procediment, la Direcció d'Investigació elaborarà una nota sucinta sobre la concentració que, una vegada resolta els aspectes confidencials d'esta, serà feta pública i posada en coneixement de les persones físiques o jurídiques que puguen ser afectades i del Consell de Consumidors i Usuaris, perquè presenten les seues al·legacions en el termini de 10 dies.

En cas que la concentració incidisca de forma significativa en el territori d'una Comunitat Autònoma, la Direcció d'Investigació sol·licitarà informe preceptiu, no vinculant, a la Comunitat Autònoma afectada, a la qual remetrà junt amb la nota succinta, còpia de la notificació presentada, una vegada resolta els aspectes confidencials d'esta, per emetre l'informe en el termini de vint dies.

2. Els possibles obstacles per a la competència derivats de la concentració es recolliran en un plec de concreció de fets elaborat per la Direcció d'Investigació, que serà notificat als interessats perquè en un termini de 10 dies formulen al·legacions.

3. A sol·licitud dels notificadors, es durà a terme una vista davant del Consell de la Comissió Nacional de la Competència.

4. Rebuda la proposta de resolució definitiva de la Direcció d'Investigació, el Consell de la Comissió Nacional de la Competència adoptarà la decisió final per mitjà d'una resolució en què podrà:

a) Autoritzar la concentració.

b) Subordinar l'autorització de la concentració al compliment de determinats compromisos proposats pels notificadors o condicions.

c) Prohibir la concentració.

d) Acordar l'arxivament de les actuacions en els supòsits previstos en la present Llei.

5. Les resolucions adoptades pel Consell de la Comissió Nacional de la Competència seran comunicades al ministre d'Economia i Hisenda al mateix temps de la seua notificació als interessats.

6. Les resolucions en segona fase en què el Consell de la Comissió Nacional de la Competència prohibisca

una concentració o la subordine al compliment de compromisos o condicions no seran eficaços ni executives i no posaran fi a la via administrativa:

a) Fins que el ministre d'Economia i Hisenda haja resolt no elevar la concentració al Consell de Ministres o haja transcorregut el termini legal per a fer-ho, establert en l'article 36 d'esta Llei.

b) En el cas que el ministre d'Economia i Hisenda haja decidit elevar la concentració al Consell de Ministres, fins que el Consell de Ministres haja adoptat un acord sobre la concentració que confirme la resolució del Consell de la Comissió Nacional de la Competència o haja transcorregut el termini legal per a això, establert en l'article 36 d'esta Llei.

Article 59. *Presentació de compromisos.*

1. Quan d'una concentració puguen derivar-se obstacles per al manteniment de la competència efectiva, les parts notificadores, per iniciativa pròpia o a instàncies de la Comissió Nacional de la Competència, podran proposar compromisos per a resoldre'ls.

2. Quan es proposen compromisos, el termini màxim per a resoldre i notificar el procediment s'ampliarà en 10 dies en la primera fase i 15 dies en la segona fase.

3. Els compromisos proposats per les parts notificadores podran ser comunicats a les persones interessades o a tercers operadors a fi de valorar la seua adequació per a resoldre els problemes per a la competència derivats de la concentració així com els seus efectes sobre els mercats.

Article 60. *Intervenció del Consell de Ministres.*

1. El ministre d'Economia i Hisenda podrà elevar la decisió sobre la concentració al Consell de Ministres per raons d'interés general quan, en segona fase, el Consell de la Comissió Nacional de la Competència:

a) Haja resolt prohibir la concentració.

b) Haja resolt subordinar la seua autorització al compliment de determinats compromisos proposats pels notificadors o condicions.

2. La resolució del ministre d'Economia i Hisenda es comunicarà a la Comissió Nacional de la Competència al mateix temps de la seua notificació als interessats.

3. El Consell de Ministres podrà:

a) Confirmar la resolució dictada pel Consell de la Comissió Nacional de la Competència.

b) Acordar autoritzar la concentració, amb condicions o sense. Este acord haurà d'estar degudament motivat en raons d'interés general diferents de la defensa de la competència, d'acord amb el que estableix l'article 10. Abans d'adoptar l'Acord corresponent, es podrà sol·licitar informe a la Comissió Nacional de la Competència.

4. Transcorreguts els terminis indicats en l'article 36 sense que el ministre d'Economia i Hisenda o el Consell de Ministres hagen adoptat una decisió, la resolució expressa del Consell de la Comissió Nacional de la Competència en segona fase serà eficaç, immediatament executiva i posarà fi a la via administrativa. S'entén que esta ha acordat:

a) Subordinar l'autorització de la concentració als compromisos o condicions previstos en la resolució esmentada.

b) Prohibir la concentració. El Consell de la Comissió Nacional de la Competència pot:

1. Ordenar que no es procedisca a esta, quan la concentració no s'haja executat.

2. Ordenar les mesures apropiades per al restabliment d'una competència efectiva, inclosa la desconcentració, quan la concentració ja s'haguera executat.

5. L'Acord de Consell de Ministres serà comunicat a la Comissió Nacional de la Competència al mateix temps de la seua notificació a les parts.

TÍTOL V

Del règim sancionador

Article 61. *Subjectes infractors.*

1. Seran subjectes infractors les persones físiques o jurídiques que realitzen les accions o omissions tipificades com a infraccions en esta Llei.

2. A l'efecte de l'aplicació d'esta Llei, l'actuació d'una empresa és també imputable a les empreses o persones que la controlen, excepte quan el seu comportament econòmic no vinga determinat per alguna d'estes.

3. Quan s'impose una multa a una associació, unió o agrupació d'empreses i esta no siga solvent, l'associació estarà obligada a demanar les contribucions dels seus membres fins a cobrir l'import de la multa.

En cas que no s'aporten estes contribucions a l'associació dins del termini fixat per la Comissió Nacional de la Competència, es podrà exigir el pagament de la multa a qualsevol de les empreses, els representants de les quals siguen membres dels òrgans de govern de l'associació de què es tracte.

Una vegada que la Comissió Nacional de la Competència haja requerit el pagament, d'acord amb el que disposa el paràgraf anterior, podrà exigir el pagament del saldo a qualsevol membre de l'associació que operara en el mercat en què s'haja produït la infracció quan això siga necessari per a garantir el pagament íntegre de la multa.

No obstant això, no s'exigirà el pagament previst en els paràgrafs segon i tercer a les empreses que demostraren que no han aplicat la decisió o recomanació de l'associació constitutiva d'infracció i que o bé ignoraven la seua existència o se'n van distanciar activament abans que s'iniciara la investigació del cas.

La responsabilitat financera de cada empresa respecte al pagament de la multa no podrà ser superior al 10 per cent del seu volum de negocis total en l'exercici immediatament anterior.

Article 62. *Infraccions.*

1. Les infraccions establides en la present Llei es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Són infraccions lleus:

a) Haver presentat a la Comissió Nacional de la Competència la notificació de la concentració econòmica fora dels terminis previstos en els articles 9.3.a) i 9.5.

b) No haver notificat una concentració requerida d'ofici per la Comissió Nacional de la Competència, segons el que preveu l'article 9.5.

c) No haver subministrat a la Comissió Nacional de la Competència la informació requerida per esta o haver subministrat informació incompleta, incorrecta, enganyosa o falsa.

d) No haver-se sotmés a una inspecció ordenada, d'acord amb el que estableix l'article 40.

e) L'obstrucció per qualsevol mitjà de la labor d'inspecció de la Comissió Nacional de la Competència. Entre altres, constituïxen obstrucció a la labor inspectora les conductes següents:

1r. No presentar, o fer-ho de forma incompleta, incorrecta o enganyosa, els llibres o documents sol·licitats per

la Comissió Nacional de la Competència en el curs de la inspecció.

2n. No respondre les preguntes formulades per la Comissió Nacional de la Competència o fer-ho de forma incompleta, inexacta o enganyosa.

3r. Trencar els precintes col·locats per la Comissió Nacional de la Competència.

3. Són infraccions greus:

a) El desenrotllament de conductes col·lusòries en els termes que preveu l'article 1 de la Llei, quan estes consistisquen en acords, decisions o recomanacions col·lectives, pràctiques concertades o conscientment paral·leles entre empreses que no siguin competidores entre si, reals o potencials.

b) L'abús de posició de domini tipificat en l'article 2 que no tinga la consideració de molt greu.

c) El falsejament de la lliure competència per actes deslleials en els termes establits en l'article 3 d'esta Llei.

d) L'execució d'una concentració subjecta a control d'acord amb el que preveu esta Llei abans d'haver sigut notificada a la Comissió Nacional de la Competència o abans que haja recaigut i siga executiva resolució expressa o tàcita, i l'autoritze sense que s'haja acordat l'alçament de la suspensió.

4. Són infraccions molt greus:

a) El desenrotllament de conductes col·lusòries tipificades en l'article 1 de la Llei que consistisquen en càrtels o altres acords, decisions o recomanacions col·lectives, pràctiques concertades o conscientment paral·leles entre empreses competidores entre si, reals o potencials.

b) L'abús de posició de domini tipificat en l'article 2 de la Llei quan esta siga comesa per una empresa que opere en un mercat recentment liberalitzat, tinga una quota de mercat pròxima al monopoli o gaudisca de drets especials o exclusius.

c) Incomplir o contravenir el que estableix una resolució, acord o compromís adoptat en aplicació de la present Llei, tant en matèria de conductes restrictives com de control de concentracions.

Article 63. Sancions.

1. Els òrgans competents podran imposar als agents econòmics, empreses, associacions, unions o agrupacions d'aquelles que, deliberadament o per negligència, infringisquen el que disposa la present Llei les sancions següents:

a) Les infraccions lleus amb multa de fins a l'1 per cent del volum de negocis total de l'empresa infractora en l'exercici immediatament anterior al de la imposició de la multa.

b) Les infraccions greus amb multa de fins al 5 per cent del volum de negocis total de l'empresa infractora en l'exercici immediatament anterior al de la imposició de la multa.

c) Les infraccions molt greus amb multa de fins al 10 per cent del volum de negocis total de l'empresa infractora en l'exercici immediatament anterior al d'imposició de la multa.

El volum de negocis total de les associacions, unions o agrupacions d'empreses es determinarà prenent en consideració el volum de negocis dels seus membres.

2. A més de la sanció prevista en l'apartat anterior, quan l'infractor siga una persona jurídica, es podrà imposar una multa de fins a 60.000 euros a cada un dels seus representants legals o a les persones que integren els òrgans directius que hagen intervingut en l'acord o decisió.

Queden excloses de la sanció aquelles persones que, encara que formen part dels òrgans col·legiats d'adminis-

tració, no hagen assistit a les reunions o hagen votat en contra o salvat el seu vot.

3. En cas que no siga possible delimitar el volum de negocis a què es referix l'apartat 1 del present article, les infraccions tipificades en la present Llei seran sancionades en els termes següents:

a) Les infraccions lleus amb multa de 100.000 a 500.000 euros.

b) Les infraccions greus amb multa de 500.001 a 10 milions d'euros.

c) Les infraccions molt greus amb multa de més de 10 milions d'euros.

Article 64. Criteris per a la determinació de l'import de les sancions.

1. L'import de les sancions es fixarà atenent, entre altres, els criteris següents:

a) La dimensió i característiques del mercat afectat per la infracció.

b) La quota de mercat de l'empresa o empreses responsables.

c) L'abast de la infracció.

d) La duració de la infracció.

e) L'efecte de la infracció sobre els drets i legítims interessos dels consumidors i usuaris o sobre altres operadors econòmics.

f) Els beneficis il·lícits obtinguts com a conseqüència de la infracció.

g) Les circumstàncies agreujants i atenuants que concórreguen en relació amb cada una de les empreses responsables.

2. Per a fixar l'import de les sancions es tindran en compte, entre altres, les següents circumstàncies agreujants:

a) La comissió repetida d'infraccions tipificades en la present Llei.

b) La posició de responsable o instigador de la infracció.

c) L'adopció de mesures per a imposar o garantir el compliment de les conductes il·lícites.

d) La falta de col·laboració o obstrucció de la labor inspectora, sense perjudi de la possible consideració com a infracció independent segons el que preveu l'article 62.

3. Per a fixar l'import de la sanció es tindran en compte, entre altres, les següents circumstàncies atenuants:

a) La realització d'actuacions que posen fi a la infracció.

b) La no aplicació efectiva de les conductes prohibides.

c) La realització d'actuacions que tendixen a reparar el dany causat.

d) La col·laboració activa i efectiva amb la Comissió Nacional de la Competència duta a terme fora dels supòsits d'exempció i de reducció de l'import de la multa regulats en els articles 65 i 66 d'esta Llei.

Article 65. Exempció del pagament de la multa.

1. Sense perjudi del que estableixen els articles anteriors, la Comissió Nacional de la Competència eximirà una empresa o una persona física del pagament de la multa que haguera pogut imposar-li quan:

a) Siga la primera a aportar elements de prova que, segons el parer de la Comissió Nacional de la Competència, li permeten ordenar el desenrotllament d'una inspecció en els termes establits en l'article 40 en relació amb un càrtel, sempre que en el moment d'aportar-se aquells no es dispose d'elements suficients per a ordenar-la o

b) Siga la primera a aportar elements de prova que, segons el parer de la Comissió Nacional de la Competència, li permeten comprovar una infracció de l'article 1 en relació amb un càrtel, sempre que, en el moment d'aportar-se els elements, la Comissió Nacional de la Competència no dispose d'elements de suficient prou per a establir l'existència de la infracció i no s'haja concedit una exempció a una empresa o persona física en virtut del que estableix la lletra a).

2. Perquè la Comissió Nacional de la Competència concedisca l'exempció prevista en l'apartat anterior, l'empresa o, si és el cas, la persona física que haja presentat la corresponent sol·licitud haurà de complir els requisits següents:

a) Cooperar plenament, contínuament i diligentment amb la Comissió Nacional de la Competència, en els termes en què s'establisquen reglamentàriament, al llarg de tot el procediment administratiu d'investigació.

b) Posar fi a la seua participació en la presumpta infracció en el moment en què facilite els elements de prova a què fa referència este article, excepte en aquells supòsits en què la Comissió Nacional de la Competència estime necessari que la dita participació continue a fi de preservar l'eficàcia d'una inspecció.

c) No haver destruït elements de prova relacionats amb la sol·licitud d'exempció ni haver revelat, directament o indirectament, a tercers diferents de la Comissió Europea o d'altres Autoritats de Competència, la seua intenció de presentar esta sol·licitud o el seu contingut.

d) No haver adoptat mesures per a obligar a altres empreses a participar en la infracció.

3. L'exempció del pagament de la multa concedida a una empresa beneficiarà igualment els seus representants legals, o a les persones integrants dels òrgans directius i que hagen intervingut en l'acord o decisió, sempre que hagen col·laborat amb la Comissió Nacional de la Competència.

Article 66. *Reducció de l'import de la multa.*

1. La Comissió Nacional de la Competència podrà reduir l'import de la multa corresponent en relació amb aquelles empreses o persones físiques que, sense reunir els requisits establits en l'apartat 1 de l'article anterior:

a) faciliten elements de prova de la presumpta infracció que aporten un valor afegit significatiu respecte a aquells dels quals ja dispose la Comissió Nacional de la Competència, i

b) complisquen els requisits establits en les lletres a), b) i c) de l'apartat 2 de l'article anterior.

2. El nivell de reducció de l'import de la multa es calcularà atenent la regla següent:

a) La primera empresa o persona física que complisca el que estableix l'apartat anterior, podrà beneficiar-se d'una reducció d'entre el 30 i el 50 per cent.

b) La segona empresa o persona física podrà beneficiar-se d'una reducció d'entre el 20 i el 30 per cent.

c) Les successives empreses o persones físiques podran beneficiar-se d'una reducció de fins al 20 per cent de l'import de la multa.

3. L'aportació per part d'una empresa o persona física d'elements de prova que permeten establir fets addicionals amb repercussió directa en l'import de la multa serà tinguda en compte per la Comissió Nacional de la Competència al determinar l'import de la multa corresponent a la persona física o a l'empresa mencionada.

4. La reducció de l'import de la multa corresponent a una empresa serà aplicable, en el mateix percentatge, a la

multa que puga imposar-se als seus representants o a les persones que integren els òrgans directius que hagen intervingut en l'acord o decisió, sempre que hagen col·laborat amb la Comissió Nacional de la Competència.

Article 67. *Multes coercitives.*

La Comissió Nacional de la Competència, independentment de les multes sancionadores i sense perjudi de l'adopció d'altres mesures d'execució forçosa previstes en l'ordenament, podrà imposar, previ requeriment del compliment a les empreses, associacions, unions o agrupacions d'estes, i agents econòmics en general, multes coercitives de fins a 12.000 euros al dia a fi d'obligar-les:

a) A cessar en una conducta que haja sigut declarada prohibida d'acord amb el que disposa la Llei.

b) A desfer una operació de concentració que haja sigut declarada prohibida d'acord amb el que disposa la Llei.

c) A la remoció dels efectes provocats per una conducta restrictiva de la competència.

d) Al compliment dels compromisos o condicions adoptats en les resolucions de la Comissió Nacional de la Competència o en els Acords de Consell de Ministres segons el que preveu la present Llei.

e) Al compliment del que ordena en una resolució, requeriment o acord de la Comissió Nacional de la Competència o del Consell de Ministres.

f) Al compliment del deure de col·laboració establert en l'article 39.

g) Al compliment de les mesures cautelars.

Article 68. *Prescripció de les infraccions i de les sancions.*

1. Les infraccions molt greus prescriuran al cap de quatre anys, les greus al cap de dos anys i les lleus al cap d'un any. El terme de la prescripció es computarà des del dia en què s'haja comés la infracció o, en el cas d'infraccions continuades, des del que hagen cessat.

2. Les sancions imposades per la comissió d'infraccions molt greus prescriuran al cap de quatre anys; les imposades per la comissió d'infraccions greus, al cap de dos anys, i les imposades per infraccions lleus, al cap d'un any.

3. La prescripció s'interromp per qualsevol acte de l'Administració, amb coneixement formal de la persona interessada, que tendix al compliment de la Llei, i pels actes realitzats per les persones interessades a fi d'assegurar, omplir o executar les resolucions corresponents.

Article 69. *Publicitat de les sancions.*

Seran públiques, en la forma i condicions que es preveja reglamentàriament, les sancions imposades en aplicació d'esta Llei, la seua quantia, el nom dels subjectes infractors i la infracció comesa.

Article 70. *Normativa aplicable i òrgans competents.*

1. A excepció de les infraccions previstes en l'article 62 corresponents als articles 1, 2 i 3, tots d'esta Llei, el procediment per a la imposició de les sancions previstes en este Títol es regirà pel que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i en la seua normativa de desplegament. No obstant això, el termini màxim de resolució podrà suspendre's en els casos previstos en l'article 37 d'esta Llei.

2. La Direcció d'Investigació serà l'òrgan competent per a la iniciació i instrucció del procediment sancionador

i el Consell de la Comissió Nacional de la Competència per a la resolució d'este.

Disposició addicional primera. *Dels Jutjats Mercantils.*

D'acord amb el que disposa l'article 86 ter 2. lletra f de la Llei Orgànica 6/1985, del Poder Judicial, els Jutjats Mercantils coneixeran de totes les qüestions que siguen de la competència de l'orde jurisdiccional civil respecte dels procediments d'aplicació dels articles 1 i 2 de la present Llei.

Disposició addicional segona. *Modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.*

U. S'introdueix l'article 15 bis de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, en els termes següents:

«Article 15 bis. *Intervenció en processos de defensa de la competència.*

1. La Comissió Europea, la Comissió Nacional de la Competència i els òrgans competents de les comunitats autònomes en l'àmbit de les seues competències podran intervindre, sense tindre la condició de part, per iniciativa pròpia o a instància de l'òrgan judicial, per mitjà de l'aportació d'informació o presentació d'observacions escrites sobre qüestions relatives a l'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o els articles 1 i 2 de la Llei de Defensa de la Competència. Amb la vènia del corresponent òrgan judicial, podran presentar també observacions verbals. A estos efectes, podran sol·licitar a l'òrgan jurisdiccional competent que els remeta o faça remetre tots els documents necessaris per a realitzar una valoració de l'assumpte de què es tracte.

L'aportació d'informació no afectarà les dades o documents obtinguts en l'àmbit de les circumstàncies d'aplicació de l'exempció o reducció de l'import de les multes previstes en els articles 65 i 66 de la Llei de Defensa de la Competència.

2. La Comissió Europea, la Comissió Nacional de la Competència i els òrgans competents de les comunitats autònomes aportaran la informació o presentaran les observacions previstes en el número anterior deu dies abans de la realització de l'acte del juí a què es referix l'article 433 d'esta Llei o dins del termini d'oposició o impugnació del recurs interposat.»

Dos. Es modifica l'article 212 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, i s'afig un nou número, que serà el 3, en els termes següents:

«3. Les sentències que es dicten en els procediments sobre l'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o els articles 1 i 2 de la Llei de Defensa de la Competència es comunicaran pel secretari judicial a la Comissió Nacional de la Competència.»

Tres. Es modifica l'article 249 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, i s'afig un nou incís, en el seu número 4t, en els termes següents:

«4. Les demandes en matèria de competència deslleial, defensa de la competència, en aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o dels articles 1 i 2 de la Llei de Defensa de la Competència, propietat industrial, propietat intel·lectual i publicitat, sempre que no versen exclusivament sobre reclamacions de quantitat, i en este cas es tramitaran pel procediment que els corresponga en funció de la quantia que es reclame. No obstant això, caldrà ajustar-se al que disposa el

punt 12 de l'apartat 1 de l'article 250 d'esta Llei quan es tracte de l'exercici de l'acció de cessació en defensa dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors i usuaris en matèria de publicitat.»

Quatre. Es modifica l'article 404 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, i s'afig un nou paràgraf en els termes següents:

«En els processos en què s'apliquen els articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o els articles 1 i 2 de la Llei de Defensa de la Competència, el secretari judicial traslladarà a la Comissió Nacional de la Competència de la interlocutòria per la qual s'admet la demanda en el termini previst en el paràgraf anterior.»

Cinc. Es modifica l'article 434 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, i s'afig un nou número, que serà el 3, en els termes següents:

«3. Es podrà suspendre el termini per dictar sentència en els procediments sobre l'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o dels articles 1 i 2 de la Llei de Defensa de la Competència quan el tribunal tinga coneixement de l'existència d'un expedient administratiu davant de la Comissió Europea, la Comissió Nacional de la Competència o els òrgans competents de les comunitats autònomes i siga necessari conèixer el pronunciament de l'òrgan administratiu. La suspensió s'adoptarà motivadament, amb audiència prèvia de les parts, i es notificarà a l'òrgan administratiu. Este, al seu torn, haurà de traslladar la seua resolució al tribunal.

Contra la interlocutòria de suspensió del procés només es podrà interposar un recurs de reposició.»

Sis. Es modifica l'article 461 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, i s'afig un nou número, que serà el 5, en els termes següents:

«5. En els processos en què s'apliquen els articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o els articles 1 i 2 de la Llei de Defensa de la Competència, el secretari judicial traslladarà a la Comissió Nacional de la Competència de l'escrit d'interposició del recurs d'apel·lació.»

Set. Es modifica l'article 465 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, i s'afig un nou número, que serà el 5, en els termes següents:

«5. Es podrà suspendre el termini per a dictar sentència en els procediments sobre l'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o dels articles 1 i 2 de la Llei de Defensa de la Competència quan el tribunal tinga coneixement de l'existència d'un expedient administratiu davant de la Comissió Europea, la Comissió Nacional de la Competència o els òrgans competents de les comunitats autònomes i siga necessari conèixer el pronunciament de l'òrgan administratiu. La dita suspensió s'adoptarà motivadament, amb audiència prèvia de les parts, i es notificarà a l'òrgan administratiu. Este, al seu torn, haurà de traslladar la seua resolució al tribunal.

Contra la interlocutòria de suspensió del procés només es podrà interposar un recurs de reposició.»

Disposició addicional tercera. *Comunicacions de la Comissió Nacional de la Competència.*

La Comissió Nacional de la Competència podrà publicar Comunicacions i aclarir els principis que guien la seua actuació en aplicació de la present Llei. En particular, les

Comunicacions referents als articles 1 a 3 d'esta Llei es publicaran una vegada escoltat el Consell de Defensa de la Competència.

Disposició addicional quarta. *Definicions.*

1. A l'efecte del que preveu esta Llei, s'entén per empresa qualsevol persona o entitat que exercisca una activitat econòmica, amb independència de l'estatut jurídic de l'entitat i de la seua forma de finançament.

2. A l'efecte del que disposa esta Llei s'entén per càrrel tot acord secret entre dos o més competidors l'objecte del qual siga la fixació de preus, de quotes de producció o de venda, el repartiment de mercats, incloses les licitacions fraudulentas, o la restricció de les importacions o les exportacions.

Disposició addicional quinta. *Referències als òrgans nacionals de competència existents en altres normes.*

1. La Comissió Nacional de la Competència serà l'Autoritat Nacional de Competència als efectes del Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, relatiu a l'aplicació de les normes sobre competència previstes en els articles 81 i 82 del Tractat.

2. Les referències de la normativa vigent al Tribunal de Defensa de la Competència i al Servei de Defensa de la Competència s'entendran fetes a la Comissió Nacional de la Competència.

3. No obstant això, les referències de la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència, al Tribunal de Defensa de la Competència i al Servei de Defensa de la Competència s'entendran realitzades al Consell de la Comissió Nacional de la Competència i a la Direcció d'Investigació, respectivament. Sense perjudi de l'anterior, el Consell de Defensa de la Competència serà presidit per qui presidisca la Comissió Nacional de la Competència.

Disposició addicional sexta. *Extinció del Tribunal de Defensa de la Competència i del Servei de Defensa de la Competència.*

1. Queden extingits l'Organisme Autònom Tribunal de Defensa de la Competència i el Servei de Defensa de la Competència.

2. Es traspassaran a la Comissió Nacional de la Competència els mitjans materials del Tribunal de Defensa de la Competència i del Servei de Defensa de la Competència i aquella se subrogarà en els drets i obligacions de què estos siguen titulars de manera que es garantisca la màxima economia de recursos.

3. Els funcionaris i el personal que en el moment d'entrada en vigor d'esta Llei presten els seus servicis en el Tribunal de Defensa de la Competència i en el Servei de Defensa de la Competència, s'integraran en la Comissió Nacional de la Competència.

Disposició addicional setètima. *Modificació de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa.*

U. Es fa una nova redacció de l'article 8.6 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa, en els termes següents:

«6. Coneixeran també els Jutjats Contenciosos Administratius de les autoritzacions per a l'entrada en domicilis i restants llocs l'accés dels quals requereisca el consentiment del seu titular, sempre que això siga procedent per a l'execució forçosa d'actes de l'Administració pública.

Així mateix, correspondrà als Jutjats Contenciosos Administratius l'autorització o ratificació judicial de les mesures que les autoritats sanitàries consideren urgents i necessàries per a la salut pública i impliquen privació o restricció de la llibertat o d'un altre dret fonamental.

A més, els Jutjats Contenciosos Administratius coneixeran de les autoritzacions per a l'entrada i inspecció de domicilis, locals, terrenys i mitjans de transport que haja sigut acordada per la Comissió Nacional de la Competència, quan, requerint el dit accés i inspecció el consentiment del seu titular, este s'hi oposa a això o existisca risc de tal oposició.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'article 10.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa, en els termes següents:

«Article 10. *Competències de les Sales Contencioses Administratives dels Tribunals Superiors de Justícia.*

1. Les Sales Contencioses Administratives dels Tribunals Superiors de Justícia coneixeran en única instància dels recursos que es dedueixen en relació amb:

a) Els actes de les Entitats locals i de les Administracions de les comunitats autònomes, el coneixement dels quals no estiga atribuït als Jutjats Contenciosos Administratius.

b) Les disposicions generals emanades de les comunitats autònomes i de les Entitats locals.

c) Els actes i disposicions dels òrgans de govern de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes, i de les institucions autonòmiques anàlogues al Tribunal de Comptes i al Defensor del Poble, en matèria de personal, administració i gestió patrimonial.

d) Els actes i resolucions dictats pels Tribunals Económicoadministratius Regionals i Locals que posen fi a la via económicoadministrativa.

e) Les resolucions dictades pel Tribunal Económicoadministratiu Central en matèria de tributs cedits.

f) Els actes i disposicions de les Juntes Electorals Provincials i de comunitats autònomes, així com els recursos contenciosos electorals contra acords de les Juntes Electorals sobre proclamació d'electes i elecció i proclamació de presidents de Corporacions locals, en els termes de la legislació electoral.

g) Els convenis entre Administracions públiques les competències dels quals s'exercisquen en l'àmbit territorial de la corresponent Comunitat Autònoma.

h) La prohibició o la proposta de modificació de reunions previstes en la Llei Orgànica 9/1983, de 15 de juliol, Reguladora del Dret de Reunió.

i) Els actes i resolucions dictats per òrgans de l'Administració General de l'Estat la competència dels quals s'estenga a tot el territori nacional i el nivell orgànic del qual siga inferior al de ministre o secretari d'Estat en matèries de personal, propietats especials i expropiació forçosa.

j) Els actes i resolucions dels òrgans de les comunitats autònomes competents per a l'aplicació de la Llei de Defensa de la Competència.

k) Qualsevol altres actuacions administratives no atribuïdes expressament a la competència d'altres òrgans d'este orde jurisdiccional.»

Tres. Es modifica l'apartat 3 de la disposició addicional quarta de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa, amb la redacció següent:

«3. Les resolucions i actes del president i del Consell de la Comissió Nacional de la Competència, directament, en única instància, davant de la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional.»

Disposició addicional octava. *Referències a la Comissió Nacional de la Competència i als seus òrgans de direcció.*

Les referències contingudes en esta Llei a la Comissió Nacional de la Competència i als seus òrgans de direcció relatives a funcions, potestats administratives i procediments, s'entendran també realitzades als òrgans d'instrucció i resolució corresponents de les comunitats autònomes amb competència en la matèria quan estes es referisquen a les competències corresponents previstes en l'article 13 d'esta Llei.

Disposició addicional novena. *Assistència jurídica a la Comissió Nacional de la Competència.*

L'assistència jurídica, que consistix en l'assessorament, representació i defensa en juí, de la Comissió Nacional de la Competència es durà a terme de conformitat amb la Llei 52/1997, de 27 de novembre, d'Assistència Jurídica a l'Estat i Institucions Públiques.

Disposició addicional deu. *Modificació de la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de Coordinació de les competències de l'Estat i de les comunitats autònomes en matèria de Defensa de la Competència.*

U. Es modifica l'article 5. U. 3 de la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i de les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència, en els termes següents:

«3. El Consell de Defensa de la Competència, com a òrgan de participació i col·laboració entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, assumirà les funcions següents:

a) Realitzar el seguiment periòdic de la política de defensa de la competència per part de les distintes Administracions públiques.

b) Promoure l'intercanvi d'informació i la realització i publicació d'estudis en què es posen de manifest els criteris seguits per les distintes Administracions en aplicació de la normativa de defensa de la competència i, si és el cas, la necessitat de fer que estos siguen uniformes.

c) Informar sobre els projectes de disposicions de caràcter general que afecten les matèries de la defensa de la competència en què les comunitats autònomes tenen competències d'execució.

d) Elaborar directrius sobre la interpretació de l'apartat 2 de l'article 1 de la present Llei.»

Dos. Es modifica l'article 5.Dos, lletra b), de la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i de les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència, en els termes següents:

«b) La Comissió Nacional de la Competència remetrà als òrgans autonòmics una nota succinta de les actuacions practicades d'ofici i còpia de totes les denúncies, respecte de les quals hi haja indicis racionals d'infracció, que es referisquen a conductes que afecten la seua respectiva Comunitat Autònoma.»

Tres. Es modifica l'article 5 apartat quatre de la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i de les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència, en els termes següents:

«La Comissió Nacional de la Competència, en l'exercici de les funcions que li són pròpies, demanarà de l'òrgan autonòmic informe preceptiu, no vinculant, a emetre en el termini de vint dies, en relació amb aquelles conductes previstes en els articles 1, 2 i 3 de la Llei de Defensa de la Competència o els articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea, que afecten un àmbit supraautonòmic o el conjunt del mercat nacional, que incidisquen de forma significativa en el territori de la respectiva Comunitat Autònoma.

Per a això, la Comissió Nacional de la Competència remetrà a l'òrgan autonòmic de la respectiva Comunitat Autònoma còpia del plec de concreció de fets i, si és el cas, de la denúncia i dels documents i proves practicades que consten en l'expedient. També s'indicarà este fet en la notificació als interessats de l'esmentat plec.

La Comissió Nacional de la Competència comunicarà a l'òrgan autonòmic de la respectiva Comunitat Autònoma els acords i resolucions adoptats, tant en la fase d'instrucció com de resolució, que posen fi al procediment, respecte d'estes conductes.»

Disposició addicional onze. *Modificació de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat.*

En la disposició addicional deu de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, s'inclou, entre els Organismes relacionats en l'apartat 1, «...la Comissió Nacional de la Competència».

Disposició transitòria primera. *Procediments iniciats formalment.*

1. Els procediments sancionadors en matèria de conductes prohibides incoats abans de l'entrada en vigor d'esta Llei es tramitaran i resoldran d'acord amb les disposicions vigents en el moment del seu inici. En tot cas s'entendran caducades les sol·licituds presentades en aplicació de l'article 4 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de Defensa de la Competència.

2. Els procediments de control de concentracions iniciats abans de l'entrada en vigor d'esta Llei es tramitaran i resoldran d'acord amb les disposicions vigents en el moment del seu inici.

3. En la tramitació dels procediments indicats en els apartats anteriors, les referències al Tribunal de Defensa de la Competència i al Servei de Defensa de la Competència s'entendran realitzades, respectivament, al Consell de la Comissió Nacional de la Competència i a la Direcció d'Investigació.

Disposició transitòria segona. *Constitució de la Comissió Nacional de la Competència.*

1. Sense perjudi del que disposa la disposició addicional sexta de la present Llei, el president del Tribunal de Defensa de la Competència i els vocals passaran a exercir la condició de president i consellers de la Comissió Nacional de la Competència fins a l'expiració del seu mandat, sense possibilitat d'un altre nomenament posterior per a este càrrec.

2. A fi d'adaptar la composició del nombre de membres del Consell de la Comissió Nacional de la Competència al que disposen els articles 20.b) i 33.1 de la present Llei, la reducció a sis Consellers es produirà progressivament en funció de l'expiració del mandat del president i els vocals del Tribunal de Defensa de la Competència en els termes que preveu l'apartat anterior.

3. La designació dels nous consellers tindrà lloc a partir del moment en què el nombre de consellers siga inferior a sis.

4. En el termini de tres mesos de l'entrada en vigor d'esta Llei, es procedirà a la designació del director d'Investigació. Fins que no es realitze la designació, el director general de Defensa de la Competència continuarà exercint les seues funcions.

Disposició derogatòria.

1. Per la present Llei queda derogada la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de Defensa de la Competència, i totes les disposicions que, del mateix rang o d'un rang inferior, s'oposen al que preveu esta Llei.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, el Reial Decret 1443/2001, de 21 de desembre, pel qual es desplega la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de Defensa de la Competència, pel que fa al control de concentracions econòmiques i els articles 2 i 3 del capítol I, els articles 14 i 15, apartats 1 a 4, del capítol II i el capítol III del Reial Decret 378/2003, de 28 de març, pel qual es desplega la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de Defensa de la Competència, en matèria d'exempcions per categories, autorització singular i registre de defensa de la competència seguiran en vigor fins que el Govern approve, si és el cas, nous textos reglamentaris, en la qual cosa no s'opose al que preveu la present Llei.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

Esta Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.13. de la Constitució.

S'exceptuen de l'anterior els preceptes següents:

La disposició adicional primera, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.5. de la Constitució.

Els articles 12, apartat 3 i 16; i les disposicions addicionals segona, setima i novena, que es dicten a l'empara de l'article 149.1. 6. de la Constitució.

L'article 23, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.14. de la Constitució.

Disposició final segona. *Habilitació normativa.*

1. El Govern i el ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb el que preveu esta Llei i en l'àmbit de les seues competències respectives, podran dictar les normes reglamentàries necessàries per al desplegament i aplicació d'esta Llei.

2. En particular, s'autoritza el Govern perquè en el termini de 6 mesos dicte les disposicions reglamentàries que despleguen la present Llei quant als procediments, el tractament de les conductes de menor importància, i el sistema de clemència o exempció i reducció de multa a les empreses que col·laboren en la lluita contra els càrtels.

3. Igualment, s'autoritza el Govern perquè, amb un informe previ de la Comissió Nacional de la Competència, modifique mitjançant un Reial Decret els llistats establits en l'article 8 de la present Llei. En tot cas, la Comissió Nacional de la Competència realitzarà cada tres anys una valoració de l'aplicació dels llistats a l'efecte de proposar, si és el cas, la seua modificació al Govern.

4. En el termini de tres mesos després de la constitució del Consell de la Comissió Nacional de la Competència, el Consell de Ministres aprovarà mitjançant un Reial Decret, amb un informe previ de la Comissió Nacional de la Competència, l'Estatut d'esta, en el qual s'establiran totes les qüestions relatives al funcionament i règim d'actuació de la Comissió Nacional de la Competència que siguen necessàries, d'acord amb les previsions d'esta Llei i, en particular, les següents:

a) l'estructura orgànica de la Comissió Nacional de la Competència;

b) la distribució de competències entre els distints òrgans;

c) el règim del seu personal.

5. Així mateix, s'autoritza el Govern perquè, mitjançant un Reial Decret, modifique la regulació de l'estructura organitzativa del Ministeri d'Economia i Hisenda d'acord amb la nova organització institucional prevista en esta Llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

1. La present Llei entrarà en vigor l'1 de setembre de 2007.

2. Sense perjudici del que establix l'apartat anterior, els articles 65 i 66 d'esta Llei entraran en vigor en el mateix moment que el seu reglament de desplegament.

Per tant,

Maneja a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta Llei i que la facen complir.

Madrid, 3 de juliol de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

13022 LLEI ORGÀNICA 8/2007, de 4 de juliol, sobre finançament dels partits polítics. («BOE» 160, de 5-7-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'aprovació en el Congrés dels Diputats de la Llei Orgànica 3/87 sobre Finançament de Partits Polítics va constituir la primera regulació de la font d'ingressos d'una de les institucions bàsiques sobre la qual se sustenta el nostre sistema democràtic. Els partits polítics són associacions privades que complixen una funció pública transcendental en el nostre sistema democràtic, ja que són instruments de representació política i de formació de la voluntat popular.

No obstant això, es considera que la regulació que fa la llei actualment vigent d'un aspecte tan important com és el seu finançament, factor essencial per a garantir l'estabilitat del sistema democràtic, no garanteix de manera adequada la suficiència, regularitat i transparència de la seua activitat econòmica.

Durant el transcurs de vint anys des que es va aprovar esta llei, la societat ha experimentat molts canvis polítics i econòmics, com ara la ràpida incorporació de les noves tecnologies, la incorporació de l'Estat espanyol a la Unió Econòmica i Monetària i la mateixa consolidació del sistema democràtic que en el moment de l'aprovació de l'actual llei de finançament només tenia deu anys. Junt amb estos canvis cal afegir l'aparició davant de l'opinió pública de possibles irregularitats vinculades en alguns casos al finançament dels partits polítics.